UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Missale Romanum nuper impressum cu[m] o[mn]ibus alijs missis

Venetijs, 27. Okt. 1501

Feria. vj. in parasceue hora sexta: fres conuenientes ad ecclesiam dicunt nonam: [et] interim, sacerdos [et] ministri induti missalibus indumentis: co[m]pleta nona sine luminaribus [et] inceso ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-70304

Visual Library

fuerint in vnum congregati. ℟.
Deus ꝓpter nomen ſimul tres
vel duo. ℟. Et in medio eoꝝ ego
ero. Et repetit aña. Ubi chari
tas. ℟ Simul ergo cũ in vnũ cõ
gregamur. ℟. Ne nos mẽte di/
uidamur caueamus. ℟ Ceſſent
iurgia maligna: ceſſent lites. ℟.
Et in medio noſtri ſit xp̃s deus.
Et repetit añ. Ubi charitas. ℟.
Charitas eſt ſũmũ bonũ amplũ
donuꝫ. ℟ In qua pendet totus
ordo preceptoꝝ. ℟. Per quã ve
tus atqꝫ noua lex iplet. ℟. Que
ad celſa celi mittit ſe repletos.
Et repetit añ. Ubi charitas. ℟
Nam vt ⁊ charitas cõiungit ab/
ſentes. ℟ Sic diſcordia diſiun/
git ⁊ preſentes. ℟. Quia chari.
tas preceptis in duobus. ℟ Cõ/
ſtat quibus deus atqꝫ oĩs homo
Et repetit añ Ubi charitas. ℟
Et per coccum priſca lege figu/
ratur. ℟ Qui colore tingi rubro
bis iubetur. ℟. Uere memor dat
fraternus amor vitam. ℟ Et per
petuã malignis dabit penaꝫ. Et
repetit aña. Ubi charitas. ℟.
Unanimiter excelſum implore/
mus. ℟. Ut det pacem clemens
noſtris in diebus. ℟. Iungat fi/
dei ſpeiqꝫ opus bonũ. ℟. Et con
ſortium captemus supernorum.
Et repetit añ. Ubi charitas. ℟
Similes quoqꝫ cũ beatis videa
mus. ℟ Gloriãter vultũ tuũ xp̃e
deus. ℟. Gaudiũ qd̓ eſt immẽſũ
atqꝫ probum. ℟. Secula per in/
finita seculoꝝ. Amẽ. Feria. vj.
in paraſceue horã ſexta: fr̃es
conuenientes ad eccleſiam di
cunt nonam: ⁊ interim ſacer/
dos ⁊ miniſtri induti miſſali/
bus indumentis: cõpleta no/
na ſine luminaribus ⁊ incẽſo
procedunt: ⁊ ante altare pro/
ſtrati aliqꝫdiu orent. Accoliti
vero interim vnã tm̃ tobaleã
extendũt ſuper altare: ⁊ ſacer
dos finita oꝛone ſua deoſcula
tur altare: ⁊ in loco ſuo cũ mi
niſtris ſedet: vnus ꝟo ſubdia/
conus procedit ad legẽdũ ⁊ ſi
ne titulo icipit ꝓpheciã. Pro
phetia ꝓma oſee. vj. capitulo

Hec dicit dñs: In tribu
latione ſua mane ꝯſur
gent ad me. Uenite reuerta/
mur ad dñꝫ: qꝛ ipſe cepit ⁊ ſa
nabit nos: percutiet ⁊ curabit
nos. Uiuificabit nos poſt du/
os dies: ⁊ in die tertio ſuſcita
bit nos: ⁊ viuemus in conſpe
ctu eius: ſciemus ſequemurqꝫ
vt cognoſcamus dñm. Quaſi
diluculũ preparatꝰ eſt egreſ/
ſus eius: ⁊ veniet quaſi hym/
ber nobis tẽporaneus: ⁊ ſero/
tinus terre. Quid faciam tibi
ephrai? Quid faciã tibi iuda?
Miſericordia vr̃a quaſi nu/
bes matutina: ⁊ q̃ſi ros mane

pertranſiẽs. Propter hoc do
laui in ꝓphetis: ⁊ occidi eos
in verbis oris mei: et iudicia
tua quaſi lux egrediet̃. Quia
miſericordiã volui ⁊ nõ ſacri
ficiũ: ⁊ ſcientiã dei plus q̃ȝ ho
locauſtum. Tractus. Dñe au/
diui auditũ tuuȝ: ⁊ timui: conſi/
deraui opera tua: et expaui. ℣.
In medio duoꝝ animaliũ inno/
teſceris: dũ appropinquauerint
anni cognoſceris: dum aduene/
rit tempus oſtenderis. ℣. In eo
dũ cõturbata fuerit anima mea
in ira miſericordie memor eris.
℣. Deus a libano veniet: ⁊ ſctũs
de monte vmbroſo ⁊ condenſo.
℣. Operuit celos maieſtas eius
⁊ laudis eius plena eſt terra. Fi
nito tractu dic̃ ſacerdos. Ore
mus. Et diaconus dicit. Fle/
ctamus genua. Leuate. Oro.
DEus a quo ⁊ iudas ꝓdi
tor reatus ſui penam: ⁊
confeſſionis ſue latro premiũ
ſumpſit: concede nobis tue ꝓ
pitiationis effectũ: vt ſicut in
paſſiõe ſua ieſus xp̃s dñs no/
ſter diuerſa vtriſq; intulit ſti/
pendia meritoꝝ: ita nobis ab
lato vetuſtatis errore: reſurre
ctionis ſue gratiaȝ largiatur.
Qui tecum. Prophetia ſcd̃a
⁊ legit̃ ſine titulo. exodi. xij. c.
IN diebꝰ illis: Dixit dñs
ad moyſen ⁊ aaron iter
ra egypti. Menſis iſte vobis
principiũ menſiũ. Primꝰ erit
in menſibꝰ anni. Loquimini ad
vniuerſũ cetũ filiorũ iſrael: et
dicite eis. Decima die mẽſis
huius tollat vnuſquiſq; agnuȝ
per familias et domos ſuas.
Sin autẽ minor eſt numerus
vt ſufficere poſſit ad veſcẽdũ
agnũ: aſſumat vicinũ ſuũ qui
cõiunctus eſt domui eius iu/
xta numeꝝ animaꝝ: que ſuffi
cere poſſint ad eſũ agni. Erit
autẽ agnus abſq; macula ma
ſculus anniculus. Iuxta quẽ
ritũ tolletis ⁊ hedũ: ⁊ ſeruabi
tis eũ vſq; ad quartãdecimã
dieȝ menſis huius. Immola/
bitq; eũ vniuerſa multitudo
filioꝝ iſrael ad veſperã: et ſu
ment de ſanguine eius: ac po
nent ſuper vtrũq; poſtẽ: ⁊ in
ſuperliminaribus domoꝝ in
q̄bus comedent illũ. Et edẽt
carnes nocte illa aſſas igni: ⁊
azimos panes cuȝ lactucis a/
greſtibus. Nõ comedetis ex
eo crudũ q̄d: nec coctũ aqua:
ſed aſſum tñ igni. Caput cuȝ
pedibus eius: ⁊ inteſtinis vo/
rabitis: ⁊ os eius non cõfrin/
getis: nec remanebit ex eo q̄c
q̃ȝ vſq; mane. Si q̄d reſiduũ
fuerit: igni cõburetis. Sic autẽ
comedetis illuȝ. Renes vr̃os
accingetis: ⁊ calciamẽta habe

bitis in pedib⁹ tenẽtes bacu/
los in manib⁹: ⁊ comedetis fe
ſtinãter. Eſt eniꝫ phaſe: id eſt
tranſitus dñi. Tractus. Eripe
me dñe ab hoie malo: a viro ini/
quo libera me. ℟. Qui cogitaue
runt malicias in corde: tota die
ↄſtituebãt ꝑlia. ℟. Acuerũt lin/
guas ſuas ſicut ſerpẽtes: venenũ
aſpidũ ſub labijs eoꝝ. ℟. Cuſto
di me dñe de manu pctõris: ⁊ ab
hoib⁹ iniqs libera me. ℟. Qui
cogitauerũt ſupplãtare greſſus
meos: abſcõderũt ſupbi laqueũ
mihi. ℟. Et funes extenderũt in
laqueũ pedib⁹ meis: ⁊ iuxta iter
ſcãdalũ poſuerũt mihi. ℟. Dixi
dño: de⁹ meus es tu: exaudi dñe
vocem oꝛonis mee. ℟. Dñe dñe
virt⁹ ſalutis mee: obũbꝛa caput
meũ i die belli. ℟. Ne tradas me
a deſiderio meo pctõri cogitaue
rũt aduerſũ me: ne derelinquas
me nequãꝗ exaltẽt. ℟. Caput cir
cuit⁹ eoꝝ labor labioꝝ ipſorum
opiet eos. ℟. Verũtñ iuſti ↄfite/
bũt noi tuo: ⁊ habitabũt recti cũ
vultu tuo. Finito tractu paſſio
ſup nudũ pulpitum dicitur.
Paſſio dñi nr̃i ieſu xp̃i ſm io
annẽ. xviij. c.

IN illo tpe: Egreſſus eſt ieſus cũ di/
ſcipul' ſuis trãs torrẽtẽ cedrõ
vbi erat hoꝛt⁹: i quẽ introiuit
ipe ⁊ diſcipuli ei⁹. Sciebat ãt
⁊ iudas q tradebat eũ locũ qꝛ
freqnter ieſus ↄuenerat illuc
cũ diſcipul' ſuis. Judas ergo
cũ accepiſſet cohoꝛtẽ: ⁊ a põti
ficib⁹ ⁊ phariſeis miſtros: ve
nit illuc cũ laternis ⁊ facib⁹ ⁊
armis. Jeſus itaqꝫ ſciẽs oia q̃
vẽtura erãt ſup eũ ꝑceſſit: ⁊ di
xit eis. ✠ Queꝫ queritis. C.
Rñdert ei. S. Jeſũ nazarenũ
C. Dicit ei ieſus. ✠ Ego ſum
C. Stabat autẽ ⁊ iudas: q tra
debat eũ cũ ipſis. Ut ergo di/
xit ei: ego ſũ: abierũt retroꝛſũ
⁊ ceciderũt i terrã. Iteꝝ ergo
eos interrogauit. ✠ Quẽ q̃ri
tis? C. Illi autẽ dixerũt. S. Je
ſũ nazarenũ. C. Rñdit ieſus
✠ Dixi vobis qꝛ ego ſuꝫ. Si
ergo me q̃ritis: ſinite hos abi
re. C. Ut impleret' ſermo quẽ
dixi: qꝛ quos dediſti mihi nõ
ꝑdidi ex eis quẽqꝫ. Simõ er/
go petrus hñs gladiũ eduxit
eũ: ⁊ ꝑcuſſit ſeruũ põtificis: et
abſcidit auriculã ei⁹ dexterã.
Erat autem nomẽ ſeruo mal
ch⁹. Dixit ergo ieſus petro ✠
Mitte gladiũ tuũ in vaginã.
Calicẽ quẽ dedit mihi pr̃ nõ
vis vt bibã illũ? C. Cohoꝛs er
go ⁊ tribun⁹ ⁊ miniſtri iudeo
rũ cõphẽderũt ieſuꝫ: ⁊ ligaue
rũt eũ: ⁊ adduxerũt eũ ad an/
nam pꝛimũ. Erat aũt anna ſo
cer cayphe: q erat põtifex ãni
illi⁹. Erat ãt cayphas q ↄſiliũ

dederat iudeis: quia expedit
vnũ hoiez mori ꝓ pplo. Seq̃
baf aũt ieſũ ſimon petrꝰ ⁊ aliꝰ
diſcipulꝰ. Diſcipulus aũt ille
erat notꝰ põtifici: ⁊ itroiuit cũ
ieſu in atriũ põtificis. Petrꝰ
aũt ſtabat ad oſtiũ foris. Exi-
uit ergo diſcipulꝰ aliꝰ: q erat
notꝰ põtifici: ⁊ dixit oſtiarie: ⁊
introduxit petrũ. Dixit ergo
petro ancilla oſtiaria. S Nũ
qd ⁊ tu ex diſcipulis es hois
iſtiꝰ? C Dixit ille. S Nõ ſũ.
C Stabãt ãt ſerui ⁊ miniſtri
ad prunas: qꝛ frigꝰ erat: ⁊ ca-
lefaciebãt ſe. Erat aũt cũ eis ⁊
petrus: ſtans ⁊ calefaciens ſe.
Põtifex ergo interrogauit ie-
ſuz de diſcipulis ſuis: ⁊ de do
ctrina eiꝰ. Rñdit ei ieſus. ✠
Ego palã locutꝰ ſum mũdo.
Ego ſemꝑ docui i ſynagoga:
et in tẽplo: quo oẽs iudei ꝯue
niũt: et in occulto locutꝰ ſum
nihil. Quid me interrogas?
Interroga eos q me audiert
qd locutꝰ ſũ eis. Ecce hi ſciũt
q̃ dixerim ego. C Hec ãt cũ
dixiſſet: vnꝰ aſſiſtẽs miniſtro
rũ: dedit alapã ieſu dicẽs. ✠
Sic rñdes pontifici? C Rñ
dit ei ieſus. ✠ Si male locu-
tus ſũ: teſtioniũ ꝑhibe de ma
lo: Si aũt bñ: qd me cedis?
C Et miſit eũ annas ligatũ
ad cayphã põtificẽ. Erat aũt

ſimõ petrus ſtãs ⁊ calefaciẽs
ſe. Dixerũt ergo ei. S Nũqd
⁊ tu ex diſcipulis eius es? C
Negauit ille ⁊ dixit. S Nõ
ſũ. C Dixit vnꝰ ex ſeruis põ
tificis cognatꝰ eiꝰ: cuius abſcĩ
dit petrꝰ auriculã. S Nõne
ego te vidi i horto cũ illo? C
Iterũ ergo negauit petrus: ⁊
ſtatiz gallꝰ cãtauit. Adducũt
ergo ieſũ a caypha in ꝑtoꝛiũ.
Erat aũt mane. Et ipi nõ in-
troierũt i ꝑtoꝛiũ: vt nõ ꝯtami
narent: ſꝫ vt mãducarent pa
ſcha. Exiuit ergo pilatus ad
eos foras: ⁊ dixit. S Quã ac-
cuſationez affertis aduerſus
hoiez hũc? C Rñderũt ⁊ di
xerũt ei. S Si nõ eẽt hic ma-
lefactoꝛ: nõ tibi tradidiſſemꝰ
eũ. C Dixit ergo eis pilatus
S Accipite eũ vos: ⁊ ſm le-
gẽ viaz iudicate eũ. C Dixe
rũt ergo ei iudei. S Nob nõ
licz iterficẽ quẽq̃. C Vt ſmo
ieſu ipleret quẽ dixit: ſignifi-
cãs q̃ morte eſſet moriturus.
Introiuit ergo iterũ pilatꝰ in
ꝑtoꝛiũ: ⁊ vocauit ieſu: ⁊ dixit
ei. S Tu es rex iudeoꝛũ? C
Et rñdit ieſus. ✠ A temetip
ſo hoc dicis: an alij tibi dixe-
runt de me? C Reſpõdit pi-
latus. S Nũquid ego iudeus
ſuz? Gens tua ⁊ põtifices tui
tradiderũt te mihi. Quid fe-

ciſti? C. Rñdit ieſus. ✠ Re
gnū meū nō eſt de hoc mūdo
Si ex hoc mūdo eſſet regnū
meū: miniſtri mei vtiqꝫ decer
tarent: vt nō traderer iudeis.
Nūc aūt regnū meū non eſt
hinc. C. Dixit itaqꝫ ei pilat⁹
S. Ergo rex es tu? C. Rñdit
ieſus. ✠ Tu dicis qꝛ rex ego
ſum. Ego in hoc natus ſuz: et
ad hoc veni in mūdū: vt teſti
moniū ꝑhibeaz veritati. Oīs
enī q eſt ex ṽitate: audit meā
vocez. C. Dicit ei pilatus. S.
Quid ē veritas? C. Et cū hoc
dixiſſet: iterꝫ exiuit ād iudeos
ꝛ dixit eis. S. Ego nullā inue
nio in eo cauſā. Eſt autē ꝯſue
tudo vobis: vt vnū dimittaz
vobis in paſcha. Vultis ergo
dimittā vobis regē iudeoꝝ.
C. Clamauerūt oēs rurſū di
cētes. S. Nō hūc: ſꝫ barrabā
C. Erat autē barrabas latro.
Tūc ergo apprehēdit pilatus
ieſuz: ꝛ flagellauit. Et milites
plectētes coronā de ſpinis im
poſuerūt capiti eius: et veſte
purpurea circūdederūt eū. et
veniebāt ad eū: ꝛ dicebant. S.
Aue rex iudeoꝝ C. Et dabāt
ei alapas. Exiuit iterꝫ foras pi
lat⁹: ꝛ dixit eis. S. Ecce addu
co eū vobis foras: vt cogno-
ſcatis qꝛ in eo nullā cauſaz in
uenio. C. Exiuit ergo ieſus
portās ſpineā coronā ꝛ pur-
pureū veſtimentū: ꝛ dicͭ eis pi
lat⁹ S. Ecce hō. C. Cū ergo vi
diſſent eū pōtifices ꝛ miniſtri
clamabāt dicētes. S. Crucifi
ge crucifige eū. C. Dicit eis
pilatus. S. Accipite eū vos: ꝛ
crucifigite. Ego enī nō inue
nio in eo cauſā. C. Rñderūt
ei iudei. S. Nos legē habem⁹
ꝛ ſm̄ legē debet mori: qꝛ filiū
dei ſe fecit. C. Cū ergo audiſ
ſet pilatus hūc ſermonē: ma-
gis timuit. Et igreſſus ꝑeto
riū iterū: ꝛ dicit ad ieſū. S. Un
de es tu? C. Jeſus āt reſpōſū
nō dedit ei. Dicit ergo ei pila
tus. S. Mihi non loqueris:
Neſcis qꝛ ꝑtātez habeo cruci
figere te: ꝛ ꝑtātez habeo dimit
tere te? C. Rñdit ieſus ✠ Nō
haberes ꝑtātē aduerſū me vl
lā: niſi tibi datū eēt d̄ſup: ꝓpt-
ea q tradidit me tibi: maius
pctm̄ habꝫ. C. Et exinde q̄re-
bat pilatus dimittere eū. Ju-
dei aūt clamabāt dicētes. S.
Si hūc dimittis: nō es amic⁹
ceſaris. Oīs autē q ſe regē fa
cit ꝯtradicit ceſari C. Pilat⁹
ergo cū audiſſet hos ſermōes
adduxit foras ieſū: ꝛ ſedit pro
tribunali in loco q dicit licho
ſtratos: hebraice aūt gabbata
Erat āt paraſceue paſche ho
ra quaſi ſexta. Et dicit iudeis

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

S Ecce rex veſter. C Illi ãt
clamabãt. S Tolle tolle: cru
cifige eũ. C Dicit illis pilatꝰ
S Regẽ veſtrũ crucifigã? C
Rñderũt põtifices. S Nõ ha
bemus regẽ: niſi ceſarem. C
Tũc ergo tradidit eis illũ: vt
crucifigeret̃. Suſceperũt aũt
ieſũ: ⁊ eduxerũt. Et baiulans
ſibi crucẽ exiuit in eũ: q dicit̃
caluarie locũ: hebraice autez
golgotha: vbi eũ crucifixerũt
⁊ cũ eo alios duos hinc ⁊ hic:
mediũ autẽ ieſũ. Scripſit aũt
⁊ titulũ pilatus: ⁊ poſuit ſup
crucẽ. Erat aũt ſcriptũ. Jeſus
nazarenus rex iudeoꝝ. Hũc
ergo titulũ multi legerunt iu
deoꝝ: qꝛ ꝓpe ciuitatẽ erat lo/
cus: vbi crucifixus eſt ieſus.
Erat ãt ſcriptũ hebraice gre/
ce ⁊ latine. Dicebãt ergo pila
to põtifices iudeorũ. S Noli
ſcribere rex iudeoꝝ: ſꝫ qꝛ ipſe
dixit: rex ſum iudeoꝝ. C Rñ
dit pilatꝰ S Q̃d ſcripſi ſcripſi
C Milites ergo cum cruci/
fixiſſẽt eũ: acceperũt veſtimẽ/
ta eiꝰ: ⁊ fecerũt quattuoꝛ par/
tes vnicuiqꝫ militi partẽ: ⁊ tu
nicã. Erat autẽ tunica incõſu
tilis deſup ꝯtexta ꝑ totuz. Di/
xerũt ergo ad inuicẽ. S Non
ſcindamꝰ eã: ſed ſortiamur de
illa cuius ſit. C Ut ſcriptura
impleret̃ dicẽs. Partiti ſũt ve
ſtimẽta mea ſibi: ⁊ ſup veſtem
meã miſerũt ſoꝛtẽ. Et milites
qdẽ hoc fecerũt. Stabat autẽ
iuxta crucẽ ieſu mater eiꝰ ⁊ ſo
roꝛ matris eiꝰ maria cleophe
⁊ maria magdalene. Cum vi
diſſet ergo ieſus matrẽ: et di/
ſcipulũ ſtãtẽ: quẽ diligebat di
cit matri ſue. ✠ Mulier: ecce
filius tuus. C Deide dicit di
ſcipl̃o. ✠ Ecce mater tua. C
Et ex illa hoꝛa accepit eaz di/
ſcipulus in ſuã. Poſtea ſciẽs
ieſus: qꝛ iaz oĩa cõſũmata ſũt:
vt cõſũmaret̃ ſcriptura dicit.
✠ Sitio. C Uas ergo poſitũ
erat aceto plenũ. Illi aũt ſpõ
giã plenã aceto hiſopo circũ/
ponẽtes obtulerũt oꝛi eiꝰ. Cũ
ergo accepiſſet ieſus acetũ di
xit. ✠ Cõſũmatũ eſt. C Et in
clinato capite tradidit ſpũm.
Iudei ergo quoniã paraſce
ue erat: vt nõ remanerẽt i cru
ce coꝛpoꝛa ſabbato: erat enim
magnus dies ille ſabbati: ro/
gauerũt pilatũ: vt frãgerẽtur
eoꝝ crura: ⁊ tollerent̃. Uenerũt
ergo milites: ⁊ pꝛimi qdẽ fre/
gerũt crura: ⁊ alteriꝰ q crucifi
xus eſt cũ eo. Ad ieſuz aũt cũ
veniſſẽt: vt viderũt eũ iã moꝛ
tuũ nõ fregerũt eiꝰ crura: ſed
vnus milituz lancea latus eiꝰ
aperuit: ⁊ continuo exiuit ſan
guis ⁊ aqua. Et qui vidit teſti

moniū perhibuit: ⁊ veruꝫ eſt teſtimonium eius. Et ille ſcit q꞉ vera dicit: vt et vos credatis. Facta ſunt eni hec: vt ſcriptura impleret: Os nō cōminuetis ex eo. Et iteꝝ alia ſcriptura dicit: Uidebūt in queꝫ trāſfixerūt. Hic legit in tono euāgeliȷ̄.

POſt hec autē rogauit pilatuꝫ ioſeph ab arimathia: eo ꝙ eſſet diſcipulus ieſu: occultꝰ aūt ꝓpter metū iudeoꝝ: vt tolleret corpus ieſu. Et pmiſit pilatꝰ. Uenit ergo ⁊ tulit corpꝰ ieſu. Uenit aūt ⁊ nichodemꝰ: qui venerat ad ieſuꝫ nocte primū: ferens mixturā myrrhe ⁊ aloes quaſi libras centum. Acceperunt ergo corpus ieſu: ⁊ ligauerunt eū lintheis cū aromatibꝰ: ſicut mos eſt iudeis ſepelire. Erat aūt in loco vbi crucifixꝰ ē hortus: ⁊ in horto monumētū nouū: in quo nondū qſq̄ꝫ poſitꝰ fuerat. Ibi ergo ꝓpter paraſceuē iudeoꝝ: q꞉ iuxta erat monumētū: poſuerūt ieſuꝫ. Deinde ſacerdos dicit ſubſcriptas ſolēnes oratiōes: incipiens abſolute. Oratio.

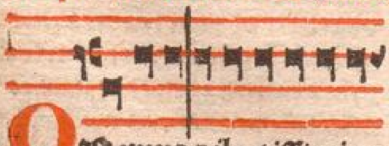

ORemus dilectiſſimi no

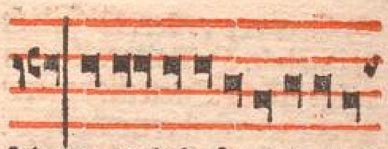

bis pro eccleſia ſancta dei: vt

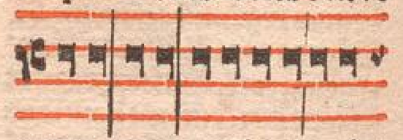

eam deus et dominus noſter

pacificare adunare et cuſto

dire dignet toto orbe terrarū

ſubiȷ̄ciēs ei principatus et po
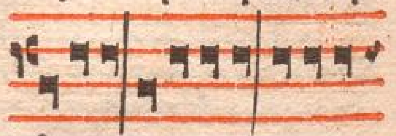
teſtates: detq̄ꝫ nobis quietam

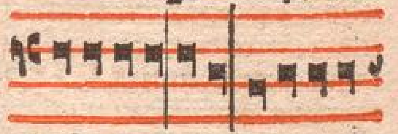

et trāquillā vitam de gentibꝰ

gloꝛificare deū patrē om̄ipo/
tentē. Oꝛemus Diaconus
Flectamus genua. Leuate.
OMnipotēs ſē Oꝛatio.
piterne deus qui gloꝛiā tuā
omnibus in chꝛiſto gētibus
reuelaſti: cuſtodi opera miſe
ricoꝛdie tue: vt eccleſia tua
toto oꝛbe diffuſa ſtabili fide
in confeſſione tui nomis per
ſeueret. Per eun. ℟. Amen.
ORemꝰ ꝓ beatiſſi/ Oꝛo.
mo papa nr̄o. N. vt deꝰ
ꝛ dn̄s nr̄ ꝫelegit eū in oꝛdine
ep̄atus ſaluū atq̃ incolumen
cuſtodiat: eccl'ie ſue ſcē ad re
gēdū ppl'm ſctm̄ dei. Oꝛemꝰ
Flectamꝰ ge. Leuate. Oꝛatio
OMp̄s ſempiterne deus
cuiꝰ iudicio vniuerſa fū
danť: reſpice ꝓpitiꝰ ad pꝛeces
nr̄as: ꝛ electū nobis antiſtitē
tua pietate ꝯſerua: vt xp̄iana
plebs: q̄ tali gubernať aucto/
re ſub tāto potifice credulita/
tis ſue meritis augeať. Per
do. nr̄m̄ ieſum xp̄m. ℟. Amē

O Remꝰ ⁊ ꝓ oibꝰ Oratio
epis ⁊ p̄ſbyteris diaco-
nibus ⁊ ſubdiaconibꝰ accoli-
tis ⁊ exorciſtis lectoribus ho-
ſtiariꝭs ꝯfeſſoribꝰ virginibꝰ vi
duis: ⁊ ꝓ omni pp̄lo ſācto dei
Oremꝰ. Flectamꝰ ge. Leuate
O Mnipotēs ſempi Oio
terne deꝰ: cuiꝰ ſpū totuz
corpꝰ eccleſie ſāctificat̄ ⁊ regi
tur: exaudi nos pro vniuerſis
ordinibus ſupplicātes: vt grē
tue munere ab oibus tibi gra
dibus fideliter ſeruiat̄. p. ℟.
O Remꝰ ⁊ Oratio Amē.
ꝓ chriſtianiſſimo impe
ratore nr̄o. N. vt deꝰ ⁊ dn̄s nr̄
ſubditas illi faciat oēs barba
ras natiōes: ad noſtrā ꝑpetuā
pacem. Oremꝰ. Flectamus
O genua. Leuate. Oratio.
Mnipotēs ſempiterne
deꝰ: in cuiꝰ manu ſūt omniuz
ptātes: ⁊ omniū iura regnoꝝ:
reſpice ad romanū benignus
imperiū: vt gentes que in ſua
feritate ꝯfidūt: potētie tue de-
xtera cōprimant̄. p. ℟ Amē.
O Remꝰ ⁊ ꝓ cathe- Oio.
cuminis nr̄is: vt deus ⁊
dn̄s nr̄ adaperiat aures p̄cor
dioꝝ ipſoꝝ: ianuāq̄ miſericor
die ſue vt ꝑ lauacrū regenera
tionis: accepta remiſſiōe oim
pctōꝝ: ⁊ ipſi inueniant̄ in xp̄o
ieſu dn̄o nr̄o. Oremꝰ. Flecta
mus genua Leuate. Oratio.
O Mnipotēs ſempiterne
deꝰ: q eccl'iam tuā nouā
ſemꝑ prole fecundas: auge fi-
dē ⁊ intellectū cathecuminis
nr̄is: vt renati fonte baptiſma
tis: adoptōis tue filiꝭs aggre-
gent̄. p. ℟. Amē. Oio.
O Remus dilectiſſimi no
bis deū patrē oipotētē: vt cū-
ctis mundū purget erroribus
morbos auferat: famē depel-
lat: aperiat carceres: vincula
diſſoluat: peregrinātibꝰ redi-
tum: infirmitatibꝰ ſanitatē: na
uigātibꝰ portū ſalutis indul-
geat. Oremꝰ. Flectamus ge.
O Mnipo- Oio. Leuate.
tēs ſempiterne deꝰ: me-
ſtoꝝ ꝯſolatio: laborātiū forti-
tudo: perueniāt ad te p̄ces de
quacūq̄ tribulatōe clamātiū
vt oēs ſibi in neceſſitatibꝰ ſuis
miſericordiā tuam gaudeant
affuiſſe. p. ℟ Amen. Oratio.
O Remus pro hereticis et
ſciſmaticis: vt deꝰ ⁊ dn̄s
nr̄ eruat eos ab erroribꝰ vni-
uerſis: ⁊ ad ſcām matrē eccle
ſiaz catholicā atq̄ apoſtolicā
reuocare dignetur. Oremus
Flectamus ge. Leuate. Oio.
O Mnipotēs ſempiterne
deus: q ſaluas oēs: ⁊ ne-
minē vis ꝑire: reſpice ad aias
diabolica fraude deceptas: vt

omni heretica prauitate de-
poſita: errātium corda reſipi-
ſcāt: ⁊ ad veritatis tue redeāt
vnitatē. p. ℞ Amen. Orō.
O Remus ⁊ ꝓ perfidis iu-
deis: vt de⁹ ⁊ dñs nr̄ au-
ferat velamē de cordib⁹ eorū
vt ⁊ ipi agnoſcāt ieſū xp̄ꝫ dñꝫ
noſtrū. Et nō rn̄detur. Amē.
nec dicit Flectamus ge. Orō
O Mnipotēs ſempiterne
de⁹: q etiā iudaicā perfi-
diā a tua miſericordia non re-
pellis: exaudi p̄ces nr̄as q̄s ꝓ
illi⁹ ppl̄i obcecatōe deferim⁹
vt agnita veritatis tue luce: q̄
xp̄s eſt: a ſuis tenebris eruan-
tur. Per eūd. ℞ Amē. Orō.
O Rem⁹ ⁊ ꝓ paganis: vt
deus ops̄ auferat iniq-
tatē a cordib⁹ eorū: vt relictis
idolis ſuis ꝯuertant ad deuꝫ
viuū ⁊ verꝫ: ⁊ vnicū filiū eius
ieſū xp̄m deū ⁊ dn̄m nr̄m: cuꝫ
quo viuit ⁊ regnat cū ſpū ſctō
deus. Per oia ſecula ſeculoꝝ
Et nō rn̄det Amē. Oremus.
Flectamus ge. Leuate. Orō.
O Mnipotēs ſempiterne
de⁹: q nō mortē pcōꝝ: ſꝫ
vitā ſemꝑ ingris. ſuſcipe ꝓpi-
tius orōnē nr̄am: ⁊ libera eos
ab idoloꝝ cultura: ⁊ aggrega
eccleſie tue ſancte ad laudē ⁊
gloriaꝫ nois tui. p. ℞ Amen.
Cōpletis orōibus ſacerdos
depoſita tm̄ caſula ꝓcedit ad
poſterius cornu altaris dextē-
rū: ⁊ ibi accipit cruceꝫ a mini-
ſtris ſibi preparatā: quā verſa
facie ad chorū a ſūmitate pa-
rū diſcooperit: incipiēs ſolus
añam. Ecce lignū crucis. Ab il-
lo loco in antea iuuat in cātu
a miniſtris: vſqꝫ Uenite ado-
remus. Choro vero cantante.
Uenite adoremus. Oēs ſe pro-
ſternūt. Poſtea ꝓcedit ſacer-
dos ad reliquū dextrū cornu
altaris: ⁊ diſcooperiens am-
plius crucē eleuans eaꝫ pau-
liſper altius q̄ꝫ primo incipit.

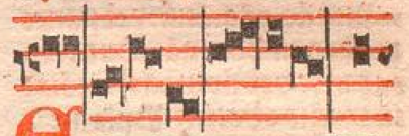

Ecce lignum crucis: in

quo ſalus mundi pepen
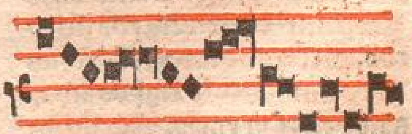
dit. Ue ni te ado

Alijs cantantibus ⁊ adorāti-
bus vt ſupra Deīde ſacerdos
ꝓcedit ad mediū altaris: ⁊ di-
ſcooperiēs crucē totaliter: ac

eleuādo eā tertio altius īcipit
Ecce lignū crucis. Aliȷ̄s cantan
tibus ꝛ adorātibꝰ vtſ̄. poſtea
ſacerdos deponit crucē ī loco
ad hoc preparato ante altare
Deinde deponit calciamēta:
ꝛ accedit ad adorandū ter ge
nua flectēs añ deoſculatiōem
crucis: hoc facto reuertit ad
ſedē ſuā: ꝛibi recipit depoſita
calciamēta ꝛ caſulā. Poſtmo
dū miſtri altaris: deinde aliȷ̄
ter genibꝰ flexis: vt dictū eſt
crucē adorāt. Et interim can
tant īproperia ꝛ alia q̄ ſequū
tur totaliter vel in parte: put
mltitudo adorātiū: vel pauci
tas reqrit hoc mō. Duo frēs
ex parte hebdomadariȷ̄ cātāt
in medio chori. ℣ Pple meꝰ.
vſq₃ Agyos. ℣. Pple meus qd
feci tibi: aut in quo cōtriſtaui te
rn̄de mihi. ℣. Quia eduxi te de
terra egypti: paraſti crucē ſalua/
tori tuo. Chorꝰ ex pte hebdo/
madariȷ̄ cantat Agyos otheos
Aliꝰ chorꝰ rn̄det Sanctꝰ deus
Itē primꝰ chorꝰ. Agyos iſchi/
ros. Scd̄s chorus Scūs fortis
Itē primꝰ chorꝰ. Agyos atha/
natos eleyſon ymas. Secūdus
chorꝰ. Scūs ꝛ imortalis miſere
re nobis. Poſtea duo frēs de
ſcd̄o choro cātāt ℣. Quia edu/
xi te p deſertū quadraginta ānis
ꝛ māna cibaui te: ꝛ introduxi te
in terrā ſatis optimā. Et chori
rn̄dēt alternati͡z. Agyos othe/
os ꝛc̄. Sanctꝰ ꝛ immortalis ꝛc̄.
Ita tn̄ qȝ primus chorus ſem
p reicipit. Agyos. Deide duo
frēs de primo choro cātāt ℣.
Quid vltra debui facere tibi: et
nō feci? Ego quidē plātaui te vi/
neā meā ſpecioſiſſimā: ꝛ tu facta
es mihi nimis amara: aceto nāq₃
ſitim meā potaſti: ꝛ lācea pfora/
ſti latus ſaluatori tuo. Itē cho/
ri alternatim rn̄dēt. Agyos o/
theos. vt dictū eſt. ℣. ſequētis
īproperiȷ̄ a binis alternati cā
tant vtroq₃ choro ſimlr repetē
te poſt quēlibet v̄ſū. Popule
meꝰ. vſq₃ Quia eduxi te d̄ terra
egypti. Incipiūt improperia.
Duo de ſcd̄o choro cātant. ℣.
Ego ꝑpter te flagellaui egyptū
cū p̄mogenitis ſuis: ꝛ tu me fla/
gellatū tradidiſti. Chorꝰ repe/
tit Popule meus. Duo de pri/
mo choro. ℣. Ego eduxi te de
egypto: demerſo pharaone in
mare rubrū: ꝛ tu me tradidiſti
principibꝰ ſacerdotū. Chorus.
Popule meus. Duo de ſecun/
do choro ℣ Ego ante te aperui
mare: ꝛ tu aperuiſti lancea latus
meum. Chorus. Popule meꝰ.
Duo de primo choro. ℣. Ego
ante te preiui in colūna nubis: ꝛ
tu me duxiſti ad pretoriū pilati.
Chorus. Popule meus. Duo

de ſecūdo choro. ℣. Ego te pa-
ui māna per deſertū: ⁊ tu me ce-
diſti alapis ⁊ flagellis. Chorus
Popule meus. Duo de p̄mo
choro. ℣. Ego te potaui aqua
ſalutis de petra: ⁊ tu me potaſti
felle ⁊ aceto. Chorus. Popule
meus. Duo de ſcdo choro ℣.
Ego ꝓpter te chananeorū reges
percuſſi: ⁊ tu ꝑcuſſiſti harūdine
caput meū. Chorus. Popule
meus. Duo de p̄mo choro. ℣.
Ego dedi tibi ſceptrum regale: ⁊
tu dediſti capiti meo ſpineā coro
nam. Chorus. Popule meus
Duo de ſcdo choro ℣. Ego te
exaltaui magna virtute: ⁊ tu me
ſuſpendiſti in patibulo crucis.
Chorus. Popule me⁹. Hec añ
Crucē tuā. cum pſalmo Deus
miſereať nři. cantať cōiter: ⁊
repetiť imediate añ. Poſt ℣
añā. Crucē tuā adoram⁹ dñe: et
ſanctam reſurrectionē tuam lau
damus ⁊ glorificamus: ecce enī
propter lignum venit gaudium
in vniuerſo mundo. ps Deus mi-
ſereatur noſtri ⁊ bñdicat nobis:
illuminet vultū ſuū ſuper nos ⁊
miſereať noſtri. Deide hym⁹
Crux fidelis inter omnes. cum
verſibus hymnoꝝ ſequentiū
Pange lingua. Luſtris ſex q iā.
Et cū repetitionibus ſm q̄
inferius determinatū eſt cōi-
ter cantatur; vel ſicut cantor

diſpoſuerit. Hym. Crux fide-
lis inter oēs arbor vna nobilis:
nulla ſylua talē ꝓfert fronde flo
re germine: dulce lignū dulces
clauos: dulce pondus ſuſtinet.
Hym⁹. Pange lingua glorioſi
preliū certaminis: ⁊ ſuper cruc̄
tropheū dic triumphū nobile:
qualiter redēptor orbis imolat⁹
vicerit. Repetiť. Crux fidelis.
vſq; Dulce lignū. et ſic fit quo
tiēs repetitur. Crux fidelis. ℣
De parentis ꝓthoplaſti fraude
facta condolēs: quādo pomi no
xialis morte morſu corruit: ipſe
lignum tunc notauit damna li-
gni vt ſolueret. Repetiť Dul-
ce lignum ℣ Hoc opus noſtre
ſalutis ordo depopoſcerat mul-
tiformis ꝓditoris: ars vt artem
falleret: ⁊ medelā ferret inde: ho
ſtis vnde leſerat Repetiť Crux
fidelis. ℣ Quādo venit ergo ſa-
cri plenitudo tēporis miſſus eſt
ab arce patris natus orbis condi
tor atq; ventre virginali caro fa-
ctus prodiit. Repetiť Dulce li-
gnū. ℣ Uagit infans inter arta
cōditus preſepia mēbra pānis in
uoluta virgo mř alligat: ⁊ man⁹
pedeſq; crura ſtricta cingit fa-
ſcia. Repetiť Crux fi. Hym.
Luſtris ſex qui iam peractis tē-
pus implēs corpis ſe volēte nat⁹
ad hoc paſſioni deditus agn⁹ in
cruce leuatur imolādus ſtipite.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Repetit. Dulce lignuz. ℟. Hic
acetū fel harūdo ſputa claui lan
cea: mite corp⁹ pforat: ſanguis
vnda pfluit: terra pontus aſtra
mundus quo lauantur flumine.
Repetit Crux fidelis. ℟ Flecte
ramos arbor alta: tēſa laxa viſce
ra: ⁊ rigor lenteſcat ille: quē de/
dit natiuitas: vt ſupni mēbra re/
gis miti tēdas ſtipite. Repetit
Dulce lignū. ℟. Queſum⁹ ſalua
dānatos agmina lugentiū: te p/
phete cecinerūt redēptorē oīum
tropheūqꝫ mortis guſtans dans
vexillū oīb⁹. Repetitur Crux
fidelis. ℟. Quē totus mūdus nō
capit: vno ſaxo claudit atqꝫ mor
te iam perempti inferni clauſtra
ambigit: ſic deus trinus ⁊ vnus
die ſurgit tertia Repetit. Crux
fidelis. ℟. Gloriā deo canamus
hymnicis ꝯcentib⁹: quem ſimul
magna nobiſcū tota mundi ma/
china voce conſona celebrat: in
ſempiterna ſecula. Dū ſupradi
cta cātant. palla ſup tobaleas
extendit: ⁊ corpale a diacono
ſup pallā ponitur. Sacerdos
vero corpus dn̄i qđ pridie fue/
rat reſeruatū in loco ꝯuenienti
reuerenter ponit ſup patenaz
⁊ corporali paruo plicato co/
operit. Finita vero crucis ado/
ratiōe: ſacriſta vel ali⁹ ad hoc
aſſignat⁹ reponit crucē in lo/
co ſuo ſup altare: ⁊ accēdit lu

minaria circa altare. Poſtea
omiſſa ꝓceſſiōe cōſueta: ſacer
dos cū miniſtris ad altare ac
cedit: deinde diaconus abiēs
cū miniſtris ad locū dn̄ici cor
poris: ibidē pparat calicē cuz
vino puro: cui taliter ppara/
to patenā cū corpe dn̄i coop/
to diligēter ſupponit. Tūc ad
altare hoc ordine procedunt.
Primo pcedit vnus cū thuri
bulo fumigāte: quez ſequunt
duo: portātes luminaria: de/
inde ſubdiacon⁹ portans am
pullā aque: poſt hos venit dia
conus deferēs calicē cū corpe
dn̄i. Cū aūt ad altare ventum
fuerit diaconus tradit calicē
ſubdiacono: accipienſqꝫ pate
nam cuz corpore dn̄i offert ſa
cerdoti: qui ipſū nihil dicēdo
collocat ſup corporale. Cūqꝫ
diaconus reſūpſerit: ſacerdos
accepta ampula de manu ſub
diaconi aquā vino puro com
miſcet in calice nihil dicens:
deinde diaconus calicē collo/
cat in altari ⁊ corporali coope
rit neutro eorū aliqđ dicente.
Quo cōpleto more ꝯſueto fit
incenſatio a ſacerdote dicēte.
Incenſuz iſtud. Poſtea locis
manibus inclinat ſe an̄ altare
dicens. In ſpū humilitatis: ⁊
in aīo ꝯtrito ſuſcipiamur dn̄e
a te: ⁊ ſic fiat ſacrificiū noſtrū

in ꝯſpectu tuo hodie vt place
at tibi dñe deꝰ. Deide erectꝰ
v̄tit ſe ad ppl'm dicēs: Orate
fres. Cōſequēter dicit ī nota
cōſueta abſolute. Oratio.

ORemꝰ: p̄ceptis ſalutari
bus moniti: ⁊ diuia iſti
tutiōe formati audemꝰ dicere.
Pater noſter qui es ī cel' ⁊c̄.
quo finito chorꝰ rn̄det: Sed
libera nos a malo. Sacerdos
v̄o ſub ſilentio dicit: Amen.
In eadē voce q̄ dixit Pater
noſter. abſolute ſine Oremꝰ
In tono oratiōis miſſe ſ dicit:
Libera nos q̄s dñe ab oībus
malis ⁊c̄. Per eundē dñm
no. ⁊ reſpōſo a choro Amen
frāgit hoſtiā more cōſueto in
tres ptes. Pax dñi. nō dicit.
Agnus dei. nō cātatur: neq̃
pacis oſculū dat: ſ; immedia
te poſt fractionē vnā ptē ho/
ſtie mittit ī calicē nihil dicēs.
Poſtmodū v̄o anteq̄ reliq̄s
duas partes recipiat dicit oīa
que dicere diebus alijs cōſue/
uit: pretermiſſa oratiōe: Dñe
ieſu chriſte fili dei viui qui ex
voluntate p̄ris. Quia facit d̄
ſanguine mētionē: q̄bus rece
ptis ⁊ omiſſis oībus que dici
ſolēt ante ſumptionē calicis:
immediate particulā hoſtie
cum vino de calice recipit re
uerenter. Facta cōmunione:
vt dictum eſt. Poſtcōio non
dicit: ſed ſacerdos more ſoli/
to ablutis manibus reuertit
ad mediū altaris: ⁊ corā ipſo
inclinatus dicit: Q̄d ore ſum
pſimus dñe: pura mēte capia
mus. ptermiſſis Corpus tuū
dñe. et Placeat tibi ſcā trini
tas. Ac deinde ipſo cū mini/
ſtris in veſtiariū reuertētibus
dicunt veſpe ſine cātu. Poſt/
ea crux depōit: ⁊ denudāt altaria.

SAbbato ſancto
hora cōpetēti cooperiun
tur altaria. dicta v̄o ſexta ig/
nis excutit de lapide: ⁊ accen
dit ~~in clauſtro~~. Poſtea fres ī
eccl'ia dicūt nonā: ⁊ interī ſa/
cerdos indutꝰ ſine caſula: di/
cta nona ſtet ī medio an̄ alta/
re: ⁊ a ſtātibꝰ ſibi miniſtris cū
cruce ⁊ aq̄ bn̄dicta ⁊ incēſo:
carbonibuſq; accēſis: igne ex
cuſſo de lapide in aliq̄ vaſe a
ſacriſta eiſdē p̄paratis bn̄di/
cit nouum ignē dicēdo: Dñs
vobiſcū. ℟ Et cū ſpū. Orō.

DEus qui per filiū tuū
angularē ſcilicet lapi/
dē claritatis tue fidelibꝰ ignē
cōtuliſti, pductū ex ſilice: no/
ſtris pfuturū vſibus: nouum
hūc ignē ſan ✠ ctifica: et cō/
cede nobis ita p hec feſta pa/
ſchalia celeſtibꝰ deſiderijs in
flammari: vt ad perpetue cla

ritatis puris mentibus valea
mus feſta pertingere. Per eū
℟ Amen. Oratio.
Domine deus pater oi
potēs lumē indeficiēs ⁊ ſācte
ꝯditoꝛ oiū luminū: bene✠
dic hoc lumē qḋ a te ſctificatū
atqꝫ bñdictū ē: q̄illuiaſti oēm
mūdū vt ab eo luie accēdāur
atqꝫ illumiemur igne clarita
tis tue: vt ſicut igne illumina
ſti moyſen exeuntē de egypto
ita illumies corda ⁊ ſenſus no
ſtros vt ad vitam eternā me
reamur ꝑuenire. Per chriſtū
dñm noſtrum. ℟. Amē. Oīo
Domine ſcē pr̄ oīps eter
ne deꝰ bñdicētibꝰ nobis
hūc ignē in noie tuo: ⁊ i noie
vnigeniti filij tui dei ac domi
ni nr̄i ieſu chriſti ⁊ ſci ſpūs: co
opari digneris ⁊ adiuua nos
Qui viuis ⁊ regnas cū eodē
vnigenito tuo ⁊ ſpū ſcō deus
Per oia ſcl'a ſcl'oꝝ. ℟. Amē
Deinde bñdicit incēſū ponē
dū in cereo abſolute dicens:
hanc orationē. Oratio.
Veniat q̄s oīps deus ſup
hoc icēſū larga tue bñ
✠ dictōis infuſio: ⁊ hūc noc
turnū ſplēdorē iuiſibil' regñā
toꝛ accēde: vt nō ſolū ſacrifici
uꝫ qḋ hac nocte litatū eſt: ar
chana lumis tui admixtōe re
fulgeat: ſꝫ i q̄cūqꝫ loco ex hu
ius ſāctificatōis myſterio fue
rit deportatū: expulſa diabo
lice fraudis neq̄tia: virtus tue
maieſtatis aſſiſtat; Per xp̄m
℟. Amen. Et dūz bñdicit in
cenſuz acolitus aſſumēs de
carbonibus ꝑdictis ponit in
thuribulo: finita vo bñdictio
ne incenſi: ſacerdos ignez be
nedictuz aſpergit aqua bene
dicta: ⁊ poſito incenſo in thu
ribulo idez adolet dictū ignē
Interiz omnia luminaria ec
cleſie extinguūtur vt de igne
benedicto poſtmodum accen
dātur. Deinde diaconus dal
matica indutus recepta bene
dictione a ſacerdote: cū ſub
diacono portante in arundi
ne vel baculo triū cubitorum
⁊ dimidij triplicem candelā
nouo igne illuiataz vna cum
q̄nqꝫ granis incēſi benedicti
vadit ad ornatū pulpitū ⁊ in
cenſato libro abſolute incipi
at. Exultet iam ange. Aſtāte
ad dextrā eiꝰ, dicto ſubdiaco
no. Peruēto aūt ad. In huiꝰ
igitur noctis grā. q̄nqꝫ grana
incenſi bñdicti a diacono inſi
gantur in cereo in modū cru
cis. In loco āt. Qui licet ſit di
uiſis in ptes. accendit cereꝰ a
ꝑdicto ſubdiacono: ⁊ cum dr̄.
O vere btā nox: accēdūt lāpa
des. ¶ Incipit bñdictio cerei
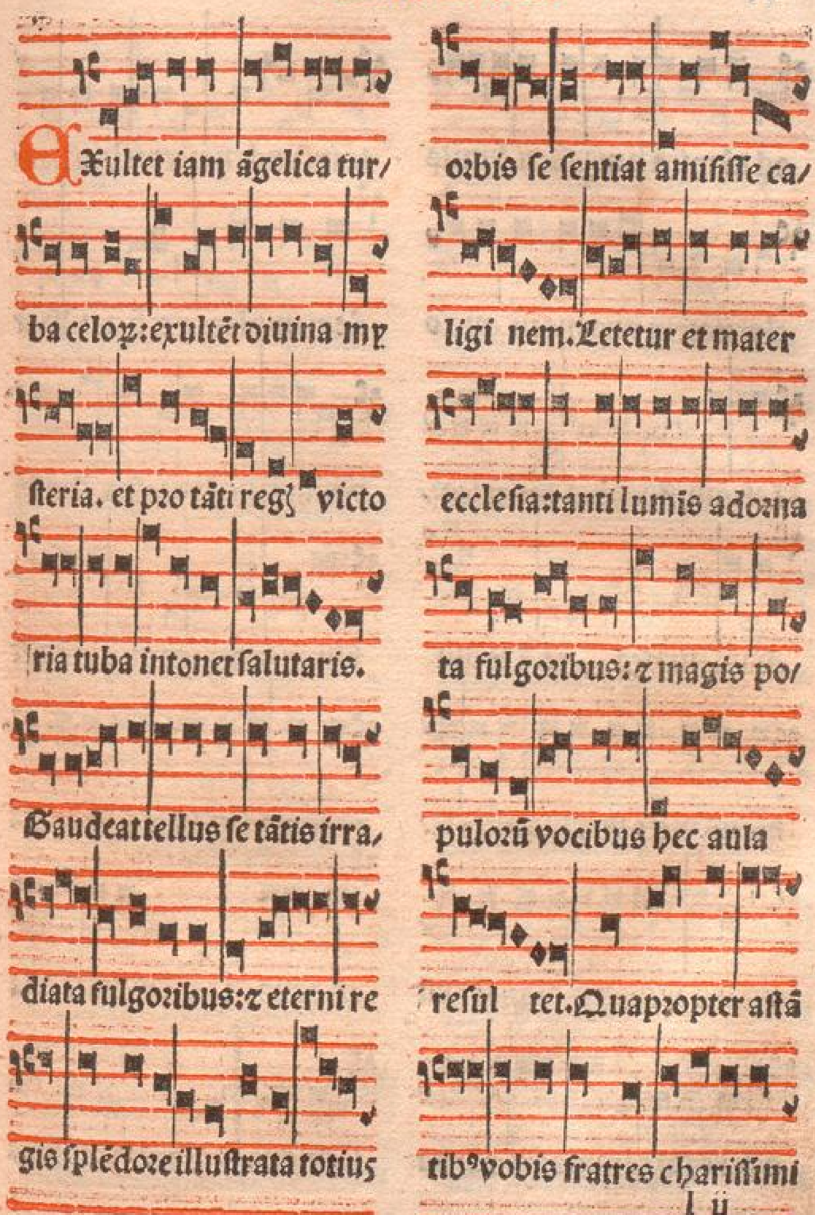
Exultet iam ãgelica tur/
ba celorꝝ: exultẽt diuina my
ſteria. et pro tãti regꝭ victo
ria tuba intonet ſalutaris.
Gaudeat tellus ſe tãtis irra/
diata fulgoribus: ⁊ eterni re
gis ſplẽdore illuſtrata totius
orbis ſe ſentiat amiſiſſe ca/
ligi nem. Letetur et mater
eccleſia: tanti lumis adorna
ta fulgoribus: ⁊ magis po/
pulorũ vocibus hec aula
reſul tet. Quapropter aſtã
tibꝰ vobis fratres chariſſimi
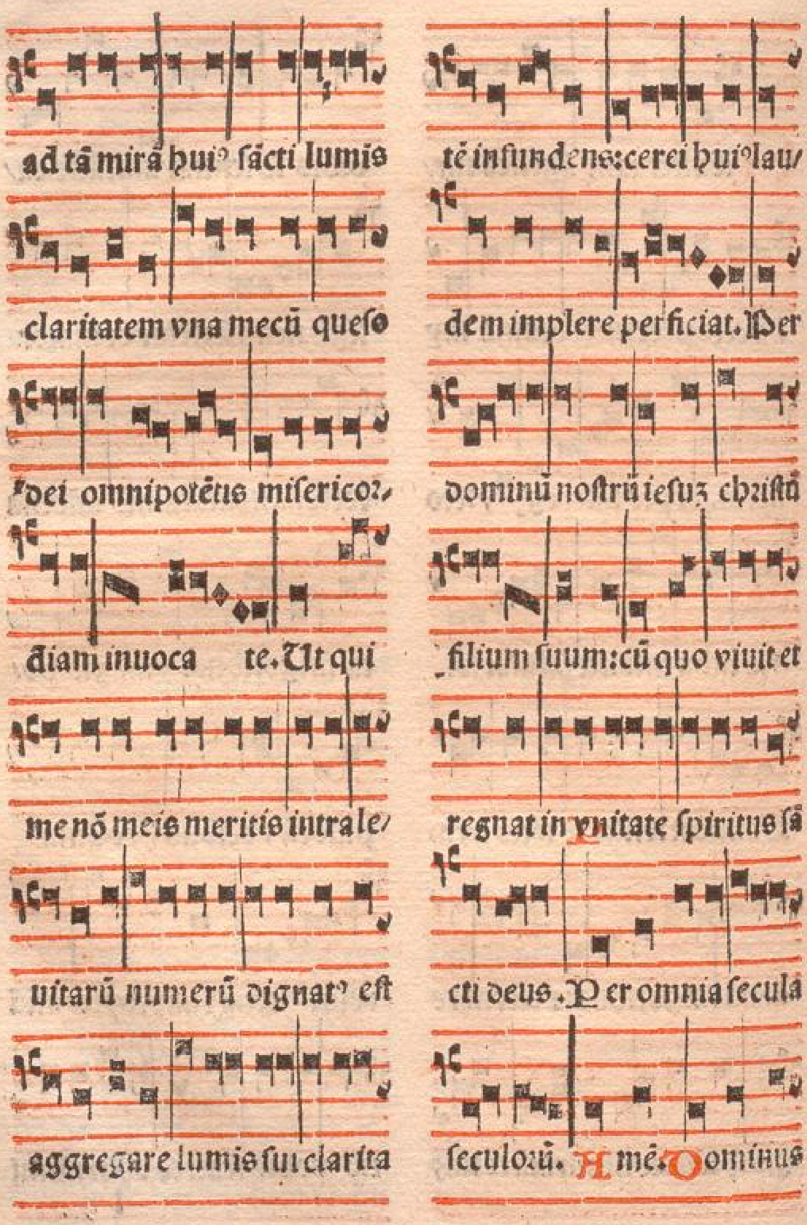
ad tã mirã hui⁹ ſacti lumis
claritatem vna mecũ queſo
dei omnipotẽtis miſericoꝛ-
diam inuoca te. Ut qui
me nõ meis meritis intra le-
uitarũ numerũ dignat⁹ eſt
aggregare lumis ſui clarita
tẽ infundens: cerei hui⁹ lau-
dem implere perficiat. Per
dominũ noſtrũ ieſuz chriſtũ
filium ſuum: cũ quo viuit et
regnat in vnitate ſpiritus ſã
cti deus. Per omnia ſecula
ſeculoꝛũ. Amẽ. Dominus
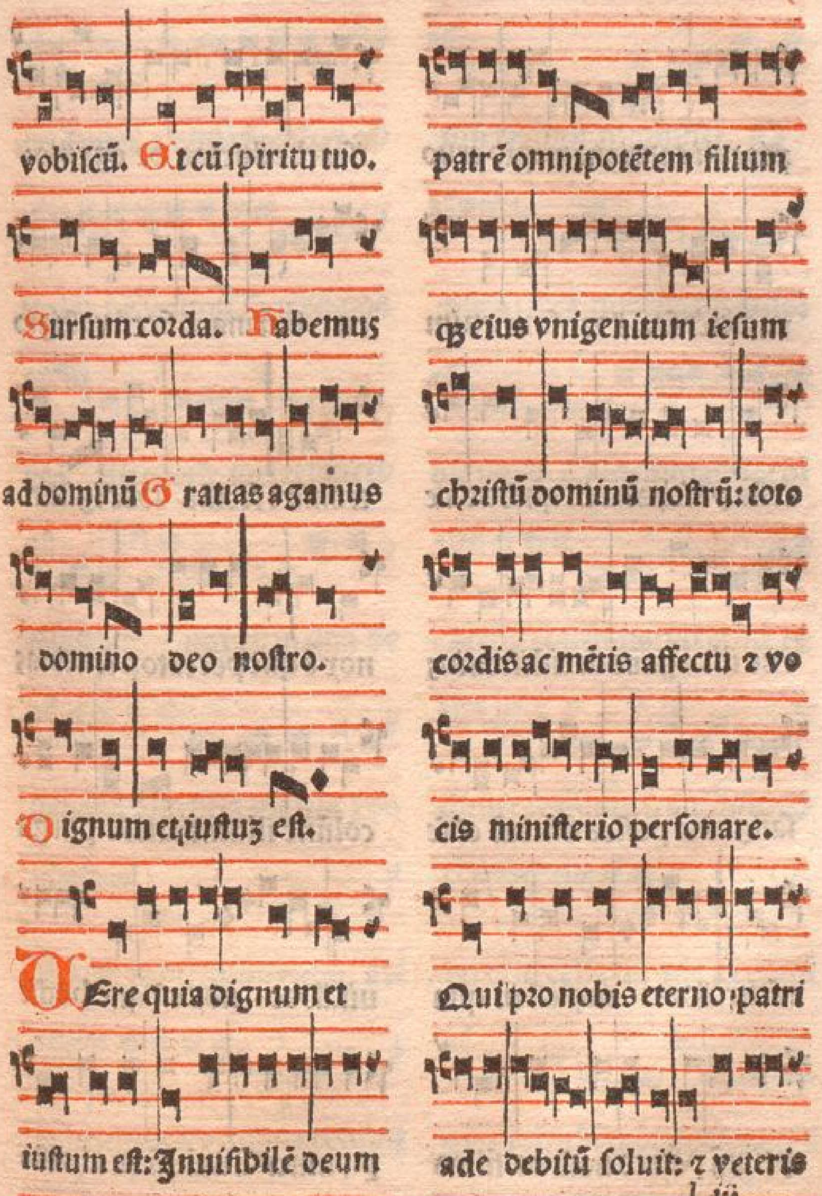
vobiſcū. Et cū ſpiritu tuo.
Surſum corda. Habemus
ad dominū Gratias agamus
domino deo noſtro.
Dignum et iuſtuz eſt.
Vere quia dignum et
iuſtum eſt: Inuiſibilē deum
patrē omnipotētem filium
qꝫ eius vnigenitum ieſum
chriſtū dominū noſtrū: toto
cordis ac mētis affectu ⁊ vo
cis miniſterio perſonare.
Qui pro nobis eterno patri
ade debitū ſoluit: ⁊ veteris
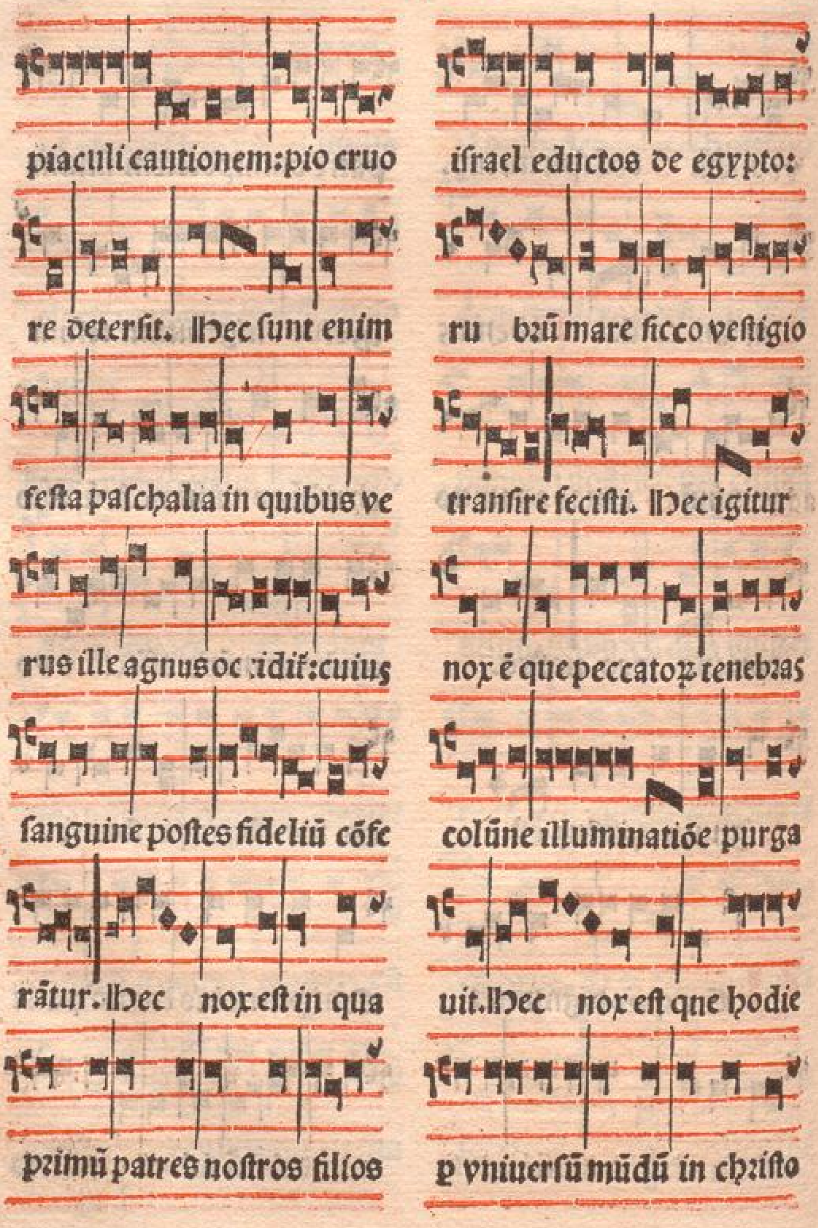
piaculi cautionem: pio cruo
re deterſit. Hec ſunt enim
feſta paſchalia in quibus ve
rus ille agnus occidit: cuius
ſanguine poſtes fideliũ cõſe
rãtur. Hec nox eſt in qua
primũ patres noſtros filios
iſrael eductos de egypto:
ru brũ mare ſicco veſtigio
tranſire feciſti. Hec igitur
nox ẽ que peccatoꝝ tenebras
colũne illuminatiõe purga
uit. Hec nox eſt qne hodie
ꝑ vniuerſũ mũdũ in chriſto
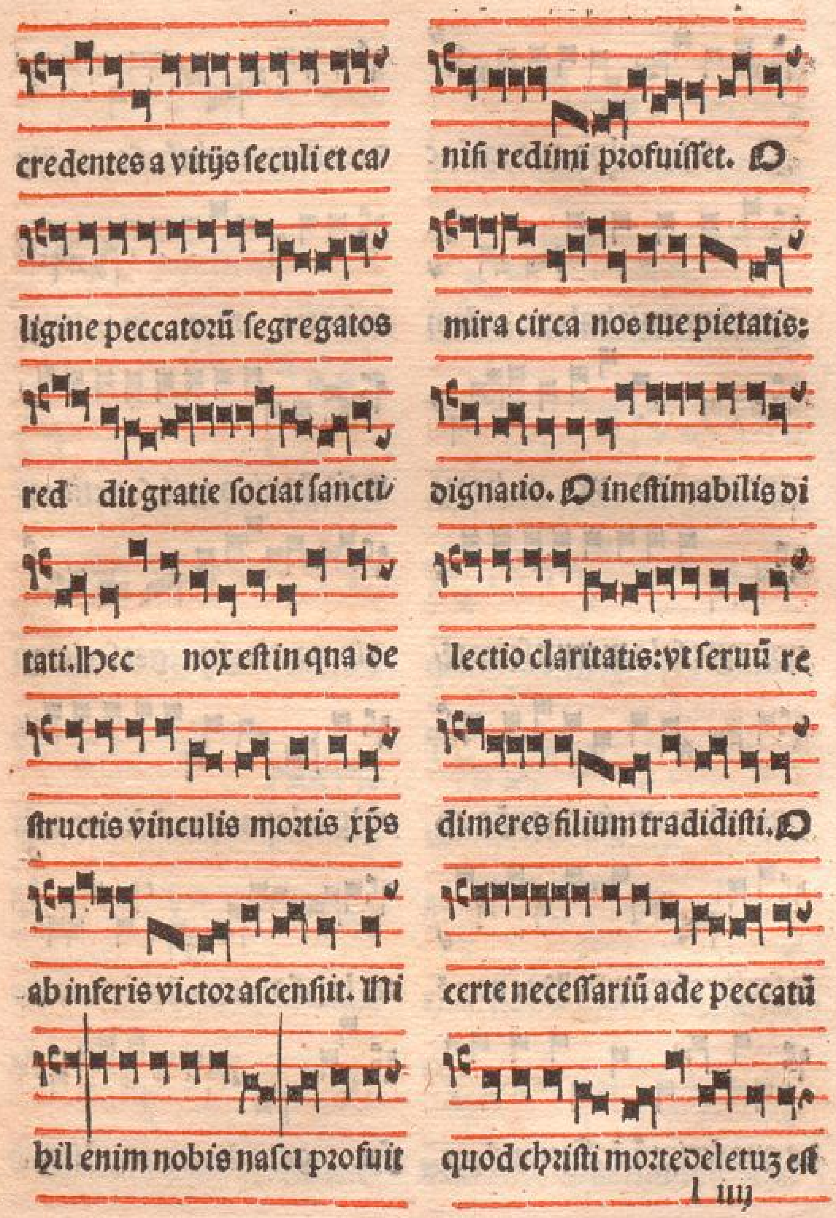
credentes a vitijs ſeculi et ca/
ligine peccatorũ ſegregatos
red dit gratie ſociat ſancti/
tati. Hec nox eſt in qua de
ſtructis vinculis mortis xp̄s
ab inferis victor aſcenſit. Ni
hil enim nobis naſci profuit
niſi redimi profuiſſet. O
mira circa nos tue pietatis:
dignatio. O ineſtimabilis di
lectio claritatis: vt ſeruũ re
dimeres filium tradidiſti. O
certe neceſſariũ ade peccatũ
quod chriſti morte deletuz eſt
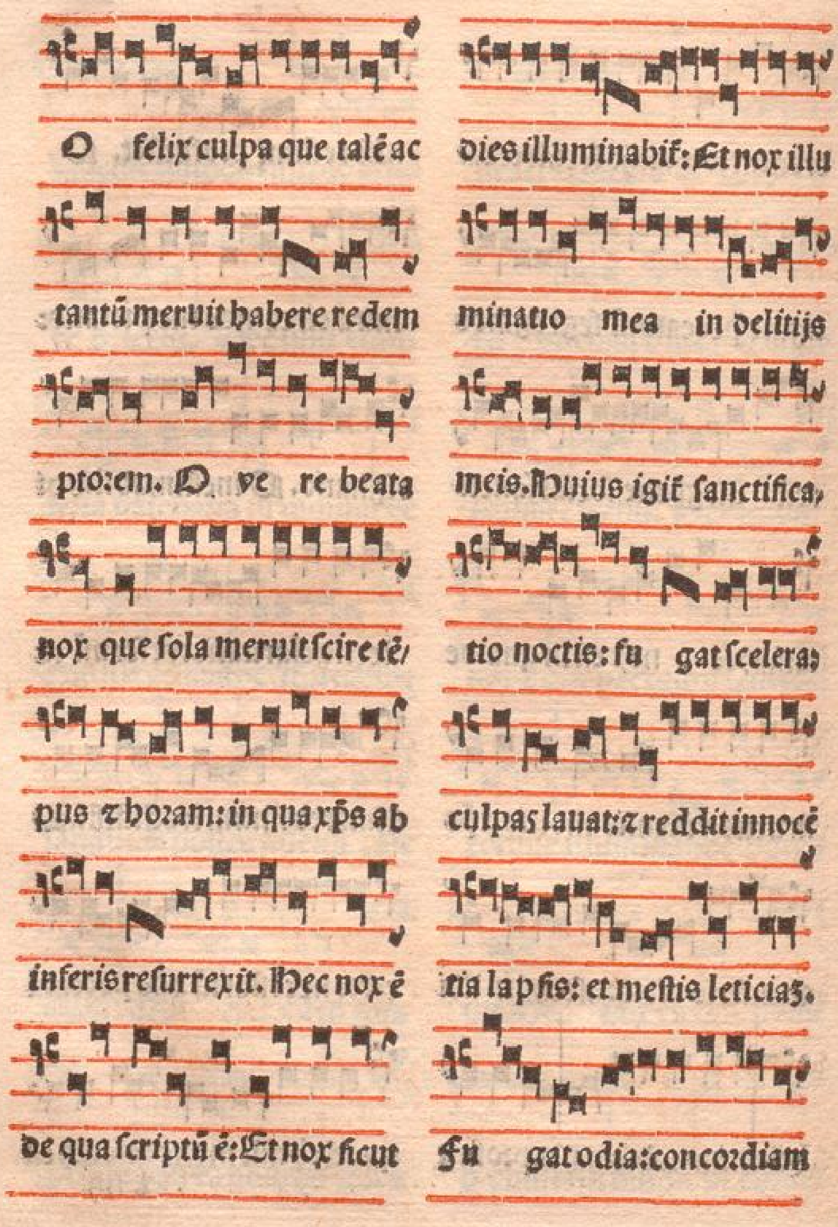
O felix culpa que talē ac
tantū meruit habere redem
ptorem. O ve re beata
nox que ſola meruit ſcire tē-
pus ⁊ horam: in qua xp̄s ab
inferis reſurrexit. Hec nox ē
de qua ſcriptū ē: Et nox ſicut
dies illuminabit: Et nox illu
minatio mea in delitijs
meis. Huius igit ſanctifica-
tio noctis: fu gat ſcelera:
culpas lauat: ⁊ reddit innocē
tia lapſis: et meſtis leticiam.
Fu gat odia: concordiam

parat: et curuat imperia.

Hic infiguntur quinqꝫ grana incenſi predicti in cereo a diacono in modum crucis.

In huius igitur noctꝭ gratia
ſuſcipe ſancte pater incenſi
huius ſacrificiū veſpertinū:
qđ tibi in hac cerei oblatiōe
ſolenni: per miniſtrorū man⁹
de operibus apū ſacroſancta
reddit eccleſia. Sed iā colū-
ne huius preconia nouimus
quam in honorē dei rutilans

Hic accenditur cereus.

ignis accendit.
Quilicʒ ſit diuiſus in partes
mutuanti tamē luminis detri-

menta nō uouit. Alitur liquā
tibus ceris: quas in ſubſtan/
tiam precioſe huius lāpadis
apis mater eduxit.

Hic accē/
ditur lam
pas ante
altare.

O vere beata nox que ex
poliauit egyptios: ditauit
hebreos. Nox i qua terrenis
celeſtia: humanis diuina iū/
guntur. Oramus ergo te do/
mine vt cereus iſte in honorē
nominis ſui conſecratus: ad
noctis huius caligtnem de/
ſtruendam indefictens per/
ſeueret. Ut in odorem ſuaui/
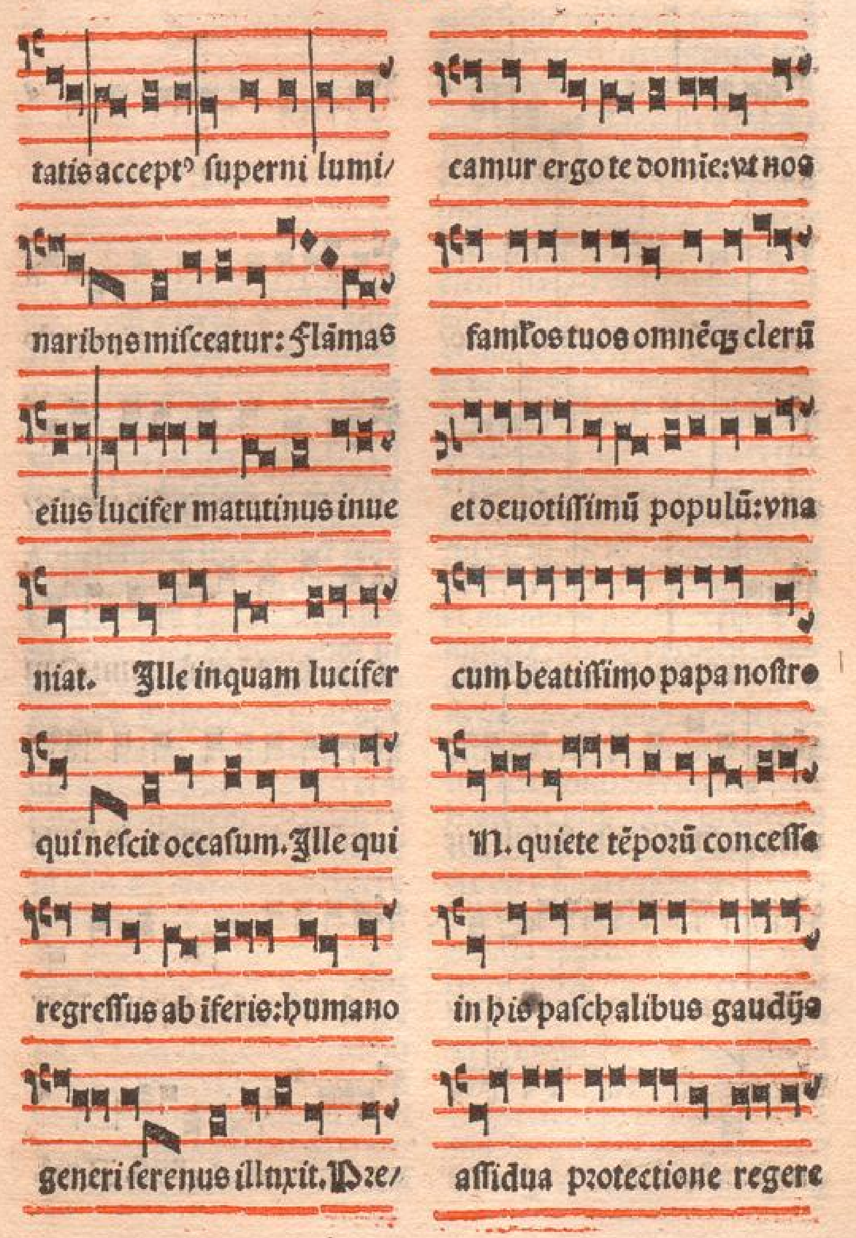
tatis accept⁹ ſuperni lumi-
naribus miſceatur: Flāmas
eius lucifer matutinus inue-
niat. Ille inquam lucifer
qui neſcit occaſum. Ille qui
regreſſus ab īferis: humano
generi ſerenus illuxit. Pre-
camur ergo te domine: vt nos
famlos tuos omnēq; clerū
et devotiſſimū populū: vna
cum beatiſſimo papa noſtro
N. quiete tēporū conceſſa
in his paſchalibus gaudijs
aſſidua protectione regere
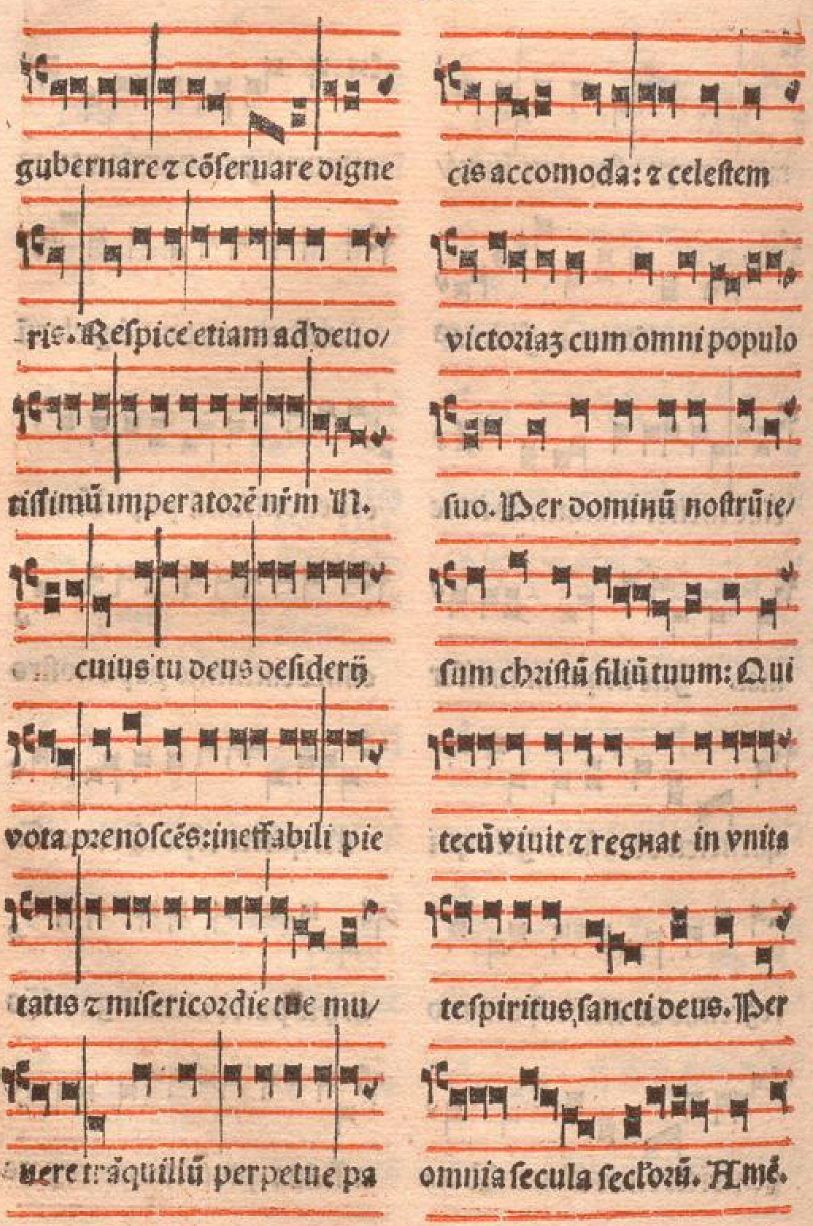
gubernare ⁊ cõſeruare digne
ris. Reſpice etiam ad deuo/
tiſſimũ imperatorẽ nr̃m N.
cuius tu deus deſiderĩ
vota prenoſcẽs: ineffabili pie
tatis ⁊ miſericordie tue mu/
nere trãquillũ perpetue pa
cis accomoda: ⁊ celeſtem
victoriaꝫ cum omni populo
ſuo. Per dominũ noſtrũ ie/
ſum chriſtũ filiũ tuum: Qui
tecũ viuit ⁊ regnat in vnita
te ſpiritus ſancti deus. Per
omnia ſecula ſeclorũ. Amẽ.

Completa bñdictiõe cerei: ſacerdos ⁊ miſtri induti more ſolito añ altare ꝓcedũt ⁊ facta reuerẽtia: in locis ſuis ſedẽt. Poſtea legũtur ꝓphetie ſine titulo: et in fine ꝓphetiarũ dicũt oratiões more ſubſcripto

Prophetia prima Geñ. j. ca.

In principio creauit deꝰ celũ ⁊ terrã. Terra autẽ erat inanis ⁊ vacua: ⁊ tenebre erant ſuꝑ faciẽ abyſſi ⁊ ſpũs dñi ferebat ſuꝑ aquas. Dixitq; deus: Fiat lux. Et facta eſt lux. Et vidit deus lucẽ ꝙ eẽt bona ⁊ diuiſit lucẽ a tenebris appellauitq; lucẽ diẽ et tenebras noctẽ. Factũq; eſt veſpe ⁊ mane dies vnus. Dixit quoq; deus: Fiat firmamentũ in medio aq̃rũ: ⁊ diuidat aquas ab aqs. Et fecit deꝰ firmamẽtum: diuiſitq; aquas q̃ erant ſub firmamento ab his q̃ erãt ſuper firmamẽtũ. Et factũ eſt ita. Vocauitq; deus firmamẽtũ celũ. Et factuz eſt veſpere et mane dies ſecũdus. Dixit v̉o deus: Cõgregentur aque que ſub celo ſũt in locũ vnuz et appareat arida. Factũq; ẽ ita. Et vocauit deus aridam terrã. Congregatiõeſq; aquarũ appellauit maria. Et vidit deꝰ ꝙ eẽt bonũ et ait: Germinet terra herbã virentẽ ⁊ facientẽ ſemẽ: et lignũ pomiferũ faciẽs fructũ iuxta genus ſuũ cuius ſemẽ in ſemetipſo ſit ſuper terraz. Et factũ eſt ita. Et protulit terra herbã virentez et afferentẽ ſemẽ iuxta genus ſuũ: lignũq; faciens fructũ et vnũquodq; ſementẽ ſm ſpeciem ſuã. Et vidit deus quod eſſet bonũ. Factũq; eſt veſpe et mane dies tertiꝰ. Dixit autẽ deus: Fiãt luminaria in firmamẽto celi et diuidant diez ac noctẽ: et ſint in ſigna et tpa et dies ⁊ ãnos: vt luceãt in firmamẽto celi et illũinẽt terrã. Et factũ eſt ita. Fecitq; deus duo magna lumiaria: lumiare maius vt preeſſet diei: ⁊ luminare minus vt preeſſet nocti: et ſtellas. Et poſuit eas in firmamento celi: vt lucerent ſuper terraz et preeſſẽt diei ac nocti: ⁊ diuiderẽt lucẽ ac tenebras. Et vidit deus ꝙ eſſet bonũ. Et factũ eſt veſpere ⁊ mane dies quartꝰ. Dixit etiã deus: Producant aque reptile anime viuẽtis ⁊ volatile ſuꝑ terrã ſub firmamẽto celi. Creauitq; deus cete grãdia ⁊ omnem animã viuẽtẽ atq; motabilem: quaz ꝑduxerant aque in ſpecies ſuas: ⁊ omne volatile ſm genus ſuum. Et vidit deus ꝙ eſſet bonũ: bñdixitq;

eis dicẽs: Creſcite ꝛ mltiplica
mini ꝛ r̃plete aq̃s maris: aueſ
qꝫ multiplicent̃ ſup terrã. Et
factũ eſt veſpere ꝛ mane dies
quint⁹. Dixit quoqꝫ de⁹. Pro
ducat terra aiaꝫ viuẽtẽ i gene
re ſuo: iumẽta ꝛ reptilia: ꝛ be/
ſtias terre ſm ſpecies ſuas: fa
ctũqꝫ ẽ ita Et fecit de⁹ beſtias
terre iuxta ſpecies ſuas: iumẽ
ta ꝛ oẽ reptile terre in genere
ſuo. Et vidit de⁹ ꝙ eſſet bonũ
ꝛ ait: Faciam⁹ hoiēꝫ ad ima/
ginẽ ꝛ ſiĺitudinẽ nr̃aꝫ: et pꝛe/
ſit piſcib⁹ maris: ꝛ volatilib⁹
celi ꝛ beſtijs: vniuerſeqꝫ terre:
oiqꝫ reptili qḋ moueť in ter/
ra. Et creauit deus hoiem ad
imaginẽ ꝛ ſimilitudie ſuã: ad
imaginẽ dei creauit illũ: ma/
ſculũ ꝛ feminam creauit eos
Benedixitqꝫ illis deus ꝛ ait
Creſcite ꝛ multiplicamini et
replete terraꝫ ꝛ ſubijcite eã: ꝛ
dominamini piſcib⁹ maris et
volatilib⁹ celi: ꝛ vniuerſis ani
mãtib⁹ q̃ mouẽtur ſup terraꝫ
Dixitqꝫ de⁹: Ecce dedi vobis
oẽm herbaꝫ afferẽtẽ ſemẽ ſup
terraꝫ ꝛ vniuerſa ligna q̃ ha/
bẽt in ſemetipſis ſemẽtẽ gene
ris ſui: vt ſint vobis i eſcã ꝛ cũ
ctis animãtib⁹ terre: omniqꝫ
volucri celi: ꝛ vniuerſis q̃ mo
uent̃ in terra: ꝛ in qb⁹ eſt ani/
ma viuẽs: vt habeãt ad veſcẽ
dum. Et factũ eſt ita. Viditqꝫ
de⁹ cuncta que fecerat: ꝛ erãt
valde bona. Et factũ eſt veſpe
ꝛ mane dies ſextus. Igitur ꝑ
fecti ſũt celi ꝛ terra: ꝛ ois oꝛna
tus eoꝝ. Cõpleuitqꝫ de⁹ die
ſeptimo op⁹ ſuum quod fece
rat: ꝛ requieuit die ſeptimo ab
vniuerſo opere qḋ patrarat.
Qua cõpleta ſacerdos dicit.
Oremus. Et diacon⁹ Flecta
mus genua. Leuate. Oratio.
DEus q mirabiliter creaſti
hoiēꝫ ꝛ mirabili⁹ rede/
miſti. da nob q̃s cõtra oblecta
mẽta peccati: mẽtis rõne per/
ſiſtẽ vt mereamur ad eterna
gaudia ꝑuenire. Per. Pro/
phetia ſecunda geneſis. v. ca.
NOe vo cũ quingentoꝝ
eſſet ãnoꝝ: genuit ſem:
cham ꝛ iaphet. Cũqꝫ cepiſſet
hoies multiplicari ſup terraꝫ
ꝛ filias ꝓcreaſſet: vidẽtes filij
dei filias hoium ꝙ eſſent pul
chꝛe: acceperũt ſibi vxoꝛes ex
oib⁹ quas elegerãt. Dixit quo
qꝫ de⁹: Non ꝑmanebit ſpirit⁹
me⁹ in homine in eternuꝫ: qꝛ
caro eſt. Erũtqꝫ dies illi⁹ cen
tum viginti annoꝝ. Gigantes
aũt erãt ſup terrã in dieb⁹ illis
Poſtqꝫ autẽ ingreſſi ſunt filij
dei ad filias hoiuꝫ: illeqꝫ ge/
nuerũt: iſti ſũt potẽtes a ſeclo
viri famoſi. Vidẽs aũt de⁹ ꝙ

multa malicia hoīum eſſet in
terra:ꝛ cūcta cogitatio cordis
humani intēta eſſet ad maluꝫ
omni tempore:penituit eū ꝙ
hominē feciſſet ī terra. Et p/
cauēs in futurū:ꝛ tactus do/
lore cordis ītrinſecꝰ: Delebo
inquit hoīem quem creaui a
facie terre:ab hoīe vſqꝫ ad ani
mantia:a reptili vſqꝫ ad vo/
lucres celi:penitet eniꝫ me fe
ciſſe eos. Dixitqꝫ deꝰ ad noe
Finis vniuerſe carnis vēit co
raꝫ me:repleta eſt terra iniq/
tate a facie eoꝝ ꝛ ego diſꝑdaꝫ
eos cum terra. Fac tibi archā
de lignis leuigatis:māſiuncu
las ī archa facies:ꝛ bitūine li
nies intrinſecꝰ ꝛ extrinſecꝰ: ꝛ
ſic facies eā: Trecentoꝝ cubi
torum erit longitudo arche:
qnquagīta cubitoꝝ latitudo
ꝛ trigīta cubitoꝝ altitudo eiꝰ
Feneſtrā ī archa facies ꝛ ī cu
bito ꝯſumabis ſūmitatē eius.
Oſtiū āt arche pones ī latere
deorſuꝫ. Cenacula et triſtega
facies ī ea. Ecce ego adducā
diluuij aq̄s ſuꝑ terrā:vt iterfi
ciam omneꝫ carnē: in qua ſpi
ritus vite eſt ſubter celū et vni
uerſa que in terra ſūt ꝯſumē/
tur:ponamqꝫ fedus meuꝫ te/
cum:et ingredieris archā tu
et filij tui:vxor tua et vxores fi
lioruꝫ tuorum tecuꝫ. et ex cū/
ctis animantibꝰ vniuerſe car
nis bina et bina induces in ar
cham:vt viuant tecuꝫ maſcu
lini ſexus et feminini. De vo
lucribus iuxta genus ſuuꝫ et
de iumentis in genere ſuo: et
ex omni reptili terre ſecūduꝫ
genus ſuum:bina de omnibꝰ
ingredientur tecum vt poſſint
viuere. Tolles igitur tecū ex
omnibus eſcis que mādi poſ/
ſunt et cōportabis apud te: et
erunt taꝫ tibi quaꝫ illis in ci/
buꝫ. Fecit ergo noe omnia q̄
ꝑceperat illi deus. Eratqꝫ ſex
centoruꝫ annoruꝫ quando di
luuij aque inundauerūt ſuꝑ
terram. Rupti ſunt autē oēs
fontes abyſſi magne:et cata/
racte celi aperte ſunt: et facta
eſt pluuia ſuꝑ terraꝫ quadra/
ginta diebus et quadraginta
noctibus. In articulo diei il/
lius ingreſſus ē noe:ſem:chā
et iaphet filij eius:vxor illius
et vxores filiorum eius cū eo
in archam: ipſi et omne ani/
mal ſecundum genus ſuum:
vniuerſaqꝫ iumenta in gene/
re ſuo:et oē qđ mouet ſuꝑ ter
rā in genere ſuo cūctaqꝫ vo/
latilia ſꝫ genus ſuuꝫ. Porro
archa ferebat ſuper aquas:et
aque ꝑualuerūt nimis ſuꝑ ter
rā. Opertiqꝫ ſunt oēs mon/
tes excelſi ſub vniuerſo celo

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

q̄ndeciꝫ cubitis altioꝛ fuit aq̄
ſuper mōtes quos operuerat.
Conſūptaq; eſt oīs caro que
mouebat̄ ſuper terram: volu
crū aiantiū beſtiarū: oīumq;
reptilium q̄ reptant ſuper ter
ram. Remāſit autē ſolus noe
⁊ q cū eo erāt in archa. Obti
tinueruntq; aque terrā centū
q̄nq̄naginta diebꝰ. Recoꝛda
tus aūt dn̄s noe: cunctoꝛūq;
aiantiū ⁊ oīm iumentoꝝ que
erant cū eo in archa: adduxit
ſpiritū ſuper terrā: ⁊ iminu-
te ſūt aque: ⁊ clauſi ſūt fontes
abyſſi: ⁊ catharacte celi ⁊ pꝛo
hibite ſūt pluuie de celo. Re
uerſeq; ſūt aque de terra eun
tes ⁊ redeūtes: ⁊ ceperunt mi
nui poſt cētū q̄draginta dies.
Cūq; trāſiſſent q̄draginta di-
es: apiens noe feneſtrā arche
quā fecerat ⁊ dimiſit curuuz.
Qui egrediebat̄ ⁊ nō reuer-
tebat̄: donec ſiccerent̄ aq̄ ſup
terrā. Emiſit quoq; colūbaz
poſt eū: vt videret ſi iam ceſ-
ſaſſēt aq̄ ſup faciē terre. Que
cū nō inueniſſet vbi regeſcēt
pes eius: reuerſa eſt ad eū in
archā. Aque eni erāt ſup vni
uerſā terrā. Extēditq; manū:
et apphēſam intulit in archā
Expectans autē vltra ſeptez
diebus alijs rurſū dimiſit co-
lumbā ex archa. At illa venit
ad eum ad veſperaz: poꝛtans
ramū oliue virētibus folijs i
oꝛe ſuo. Intellexit ergo noe
ꝙ ceſſaſſent aq̄ ſuper terraz.
Expectauitq; nihilominꝰ ſe
ptē alijs diebꝰ: ⁊ emiſit colū-
bam: q̄ nō ē vltra reuerſa ad
eū. Locutꝰ eſt aūt dn̄s ad noe
dicēs: Egredere de archa tu
et vxoꝛ tua: filij tui et vxoꝛes
filioꝝ tuoꝝ tecū: ⁊ cūcta ani-
mātia q̄ ſūt apud te ex oī car
ne: tā in volatilibꝰ q̄ꝫ i beſtijs
et vniuerſis reptilibꝰ que re-
ptāt ſuper terrā: educ tecū: et
ingrediemini ſuper terram.
Creſcite ⁊ multiplicami ſup
eā. Egreſſus ē ergo noe ⁊ filij
eiꝰ: ⁊ vxoꝛ illiꝰ: ⁊ vxoꝛes filio
rū eiꝰ cū eo. Sꝫ ⁊ oīa aiantia
iumēta ⁊ reptilia que reptāt
ſuper terrā ſm̄ genus ſuū de
archa egreſſa ſūt. Edificauit
aūt noe altare dn̄o: et tollens
de cūctis pecoꝛibꝰ ⁊ volucri
bus mundis obtulit holocau
ſta ſup altare dn̄o. Odoꝛatuſ
q; eſt dn̄o odoꝛem ſuauitatis.
Oremꝰ. Flectamꝰ ge. Leua.

Oratio

DEus incōmu-
tabilis virtus ⁊ lumen
eternū: reſpice ꝓpitius ad to
tius eccl̄e tue mirabile ſacr̄m
et opus ſalutis humane per-
petue diſpoſitiōis effectu trā
quillius op̄are: totuſq; mun-

dus expiat̃ ⁊ videat deiecta
erigi: inueterata renouari: ⁊ ꝑ
ip̃m redire oĩa in integruꝫ: a
quo ſumpſere principiũ. P.

Prophetia. iiij. geñ. xxij. cap.

IN dieb⁹ illis: Tẽptauit
de⁹ abraã: ⁊ dixit ad eũ.
Abraã abraã. Et ille reſpõdit
Adſum. At ille. Tolle filium
tuũ vnigenitũ: quem diligis
yſaac: ⁊ vade in terrã viſiõis:
⁊ offeres eũ ibi in holocauſtũ
ſup vnũ mõtiũ quẽ mõſtraue
ro tibi. Igit̃ abraam de nocte
ↄſurgẽs: ſtrauit aſinũ ſuũ: du
cẽs ſecũ duos iuuenes: ⁊ yſa/
ac filiũ ſuũ. Cũq; ↄcidiſſet li/
gna i holocauſtũ: abijt ad lo/
cũ quẽ p̃cepat ei de⁹. Die aũt
tertio eleuatis oculis: vidit lo
cũ procul. Dixitq; ad pueros
ſuos: Expectate hic cũ aſino:
ego ⁊ puer illuc vſq; ꝑperã/
tes: poſtq̃ȝ adorauerimus re/
uertemur ad vos. Tulit q̃q;
ligna holocauſti: ⁊ impoſuit
ſup yſaac filiũ ſuum. Ipſe vo
portabat in manib⁹ ſuis ignẽ
⁊ gladiũ. Cũq; duo pergerẽt
ſimul: dixit yſaac patri ſuo:
Pat̃ mi. At ille rñdit. Quid
vis fili? Ecce inquit ignis ⁊ li
gna: vbi eſt victima holocau
ſti? Dixit aũt abraã. Deus ꝑ/
uidebit ſibi victimã holocau
ſti fili mi. Pergebãt ergo pa
riter: venerũtq; ad locũ: quẽ
oſtẽderat ei de⁹. In quo edifi
cauit altare: ⁊ deſup ligna cõ
poſuit. Cũq; colligaſſꝫ yſaac
filiũ ſuũ: poſuit eũ i altari ſu/
per ſtruem lignoꝝ. Extẽditq;
manũ: ⁊ arripuit gladiuꝫ: vt
imolaret filiũ ſuũ. Et ecce an
gel⁹ dñi de celo clamauit di/
cẽs: Abraã abraã. Qui rñdit.
Adſum. Dixitq; ei. Ne exten
das manũ tuã ſup puerꝝ: neq;
facias illi quicq̃ȝ. Nũc cogno
ui q͡ꝛ timeas deũ: ⁊ nõ peper/
ciſti filio tuo vnigenito ꝓpter
me. Leuauit abraam oculos
ſuos: viditq; poſt tergũ arie/
tem inter vepres herentẽ cor/
nibus. Quẽ aſſumẽs obtulit
holocauſtuꝫ ꝓ filio. Appella
uitq; nomẽ loci illius: dñs vi
det. Unde vſq; hodie dicitur
in mõte: dñs videbit. Uoca/
uit aũt angel⁹ dñi abraã ſecũ
do de celo dicẽs: Per memet
ip̃m iuraui dicit dñs: q: feciſti
rẽ hãc: ⁊ nõ pepciſti vnigeni/
to filio tuo ꝓpter me: bñdicẽs
benedicã tibi: ⁊ mľtiplicabo
ſemen tuũ ſicut ſtellas celi: et
velut harenã que eſt i littore
maris. Poſſidebit ſemẽ tuũ
portas inimicoꝝ ſuoꝝ: ⁊ bñ/
dicent̃ in ſemine tuo oẽs gen
tes terre: q: obediſti voci mee
Reuerſuſq; eſt abraã ad pue

ros ſuos: abierūtqꝫ berſabee
ſimul ⁊ habitauit ibi. Oremꝰ
Flectamꝰ ge. Leuate. Oratio.
Deus fideliū pater ſum
me qui in toto orbe ter
raruz promiſſionis tue filios
diffuſa adoptiōis gratia mul
tiplicas: ⁊ per paſchale ſacra
mentū abraā puerū tuū vni/
uerſarū ſicut iuraſti gentium
efficis patrē: da populis tuis
digne ad gratiam tue vocati
onis introire. Per do. Pro/
phetia quarta exodi. xiiii. ca.
In diebꝰ illis: Factuz eſt
in vigilia matutina: ⁊ ec
ce reſpiciens dominus ſuper
caſtra egyptiorꝝ per colūnaz
ignis et nubis: interfecit exer
citum eorū ⁊ ſubuertit rotas
curruū: ferebanturqꝫ in ꝓfun
dum. Dixerunt ergo egyptij
Fugiamus iſraelē: dominus
enim pugnat ꝓ eis cōtra nos
Et ait dominus ad moyſen:
Extende manū tuā ſuper ma
re vt reuertant̄ aque ad egyp
tios ſuper currꝰ ⁊ equites eo/
rum. Cumqꝫ extēdiſſet moy/
ſes manū contra mare: reuer
ſū eſt primo diluculo ad prio
rem locū. Fugientibuſqꝫ egy
ptijs occurrerūt aque: ⁊ inuol
uit eos dominꝰ in medijs flu
ctibus. Reuerſeqꝫ ſunt aque
⁊ cooperuerunt currꝰ ⁊ equi
tes cuncti exercitꝰ pharaonis
qui ſequētes ingreſſi fuerant
mare: nec vnꝰ quidē ſupfuit
ex eis. Filij aūt iſrl' prexerunt
per mediū ſicci maris: ⁊ aque
eis erant quaſi ꝓ muro a dex
tris ⁊ a ſiniſtris. Liberauitqꝫ
dominꝰ in die illo iſrl' de ma/
nu egyptiorꝝ: ⁊ viderunt egy
ptios mortuos ſup littus ma/
ris: ⁊ manū magnā quā exer/
cuerat dominꝰ contra eos. Ti
muitqꝫ populus dñm: ⁊ credi
derūt domino: ⁊ moyſi ſeruo
eius. Tunc cecinit moyſes ⁊
filij iſrl' carmen hoc domino
⁊ dixerūt. Tractus. Cantemꝰ
dño glorioſe eni honorificatꝰ ē
equū ⁊ aſcenſorē ꝓiecit in mare
adiutor ⁊ ꝓtector factus eſt mi/
hi in ſalutē. ℣ Hic deus meꝰ ho
norificabo eū deus patris mei ⁊
exaltabo eū. ℣ Dominꝰ cōterēs
bella: dñs nomē eſt illi. Oremꝰ
Flectamꝰ ge. Leuate. Oratio.
Deus cuius antiqua mi
racula etiam noſtris ſe
culis choruſcare ſentimꝰ: dū
quod vni populo a perſecuti
one egyptiaca liberando de/
xtere tue potētia contuliſti. id
in ſalutē gentiū per aquaz re
generatiōis operaris: preſta:
vt in abrahe filios: ⁊ in iſraeli
ticam dignitatem totius mū/
di trāſeat plenitudo. Per d.

Prophetia quīta eſaie.liiij.c.

HEc eſt hereditas ſeruo
rum domini: ⁊ iuſticia
eoꝝ apud me dicit dñs. Oēs
ſitientes venite ad aquas:⁊ q
nō habetis argentū propera
te: emite ⁊ comedite. Uenite
emite abſq; argento: et abſq;
vlla cōmutatione vinū ⁊ lac.
Quare appenditis argentuz
nō in panibus:⁊ laborem ve
ſtruz nō in ſaturitate? Audite
audientes me:⁊ comedite bo
num:et delectabit̄ in craſſitu
dine anima veſtra. Inclinate
aurez veſtrā:et venite ad me:
audite et viuet aīa veſtra. Et
feriā vobiſcū pactū ſempiter
nū:miſericordias dauid fide
lis. Ecce teſtem populis dedi
eum: ducē ac p̄ceptorē gētib⁹
Ecce gentes quas neſciebas
vocabis:⁊ gentes que nō co
gnouerūt te:ad te currēt pro
pter dñz deū tuū ⁊ ſcm̄ iſrael
q: glorificauit te. Querite dñm
dū inueniri pōt:inuocate euz
dū ꝓpe eſt. Derelinq̄t impius
viā ſuā:⁊ vir iniquus cogita
tiones ſuas:⁊ reuertat̄ ad dñz
⁊ miſerebit̄ eius:⁊ ad deū no
ſtruz: qm̄ multus eſt ad igno
ſcendū. Nō enim cogitatōes
mee cogitatiōes veſtre: neq;
vie mee vie veſtre dicit dñs.
Quia ſicut exaltant̄ celi a ter
ra: ſic exaltate ſunt vie mee a
vijs veſtris:⁊ cogitatōes mee
a cogitatōib⁹ vr̄is. Et quō de
ſcēdit hymber ⁊ nix de celo:⁊
illuc vltra nō reuertit̄:ſed in
ebriat terrā: ⁊ īfūdit eā:⁊ ger
miare eā facit:⁊ dat ſemē ſerē
ti ⁊ panē comedēti:ſic erit v̄bū
meū qd̄ egredieť de ore meo.
Dicit dñs ops. Oremus. Fle
ctam⁹ ge. Leuate. Oro.

OMnīps ſempiterne deus
multiplica ī honorē nois tui
qd̄ patꝝ fidei ſpopōdiſti: ⁊ p
miſſiōis filios ſacra adoptōe
dilata:vt qd̄ p̄ores ſcti nō du
bitauerūt futuꝝ:eccl'ia tua iā
ex parte cognoſcat īpletū.p.

Prophetia.vj.baruch.iij.c.

AUdi iſrael mādata vitē
auribꝰ percipe:vt ſcias
prudētiā. Quid eſt iſrael q̄ ī
terra inimicoꝝ es? Inueterā
ſti in terra aliena:coīquinat⁹ es
cū mortuis: deputat⁹ es cum
his q ſūt ī inferno. Dereliq̄ſti
fontē ſapie. Nā ⁊ ſi in via dei
ābulaſſes:habitaſſes vtiq; in
pace ſup terraz. Diſce vbi ſit
ſapia:vbi ſit virt⁹:vbi ſit pru
dētia:vbi ſit ītellect⁹: vt ſcias
ſimul vbi ſit lōgiturnitas vite
⁊ victus:vbi ſit lumē oculoꝝ:
⁊ pax. Quis inuenit locū ei⁹
⁊ quis introiuit in theſauros
eius? Ubi ſūt principes gētiū

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

et qui dominant̄ ſup̄ beſtias:
que ſunt ſuper terrā? Qui in
auibus celi ludunt: qui argē-
tum theſaurizant: ⁊ aurum in
quo confidunt hoīes: ⁊ nō eſt
finis poſſeſſiōis eoꝝ. Qui ar-
gentū fabricant ⁊ ſollicīti ſūt:
nec eſt inuētio operꝝ illoꝝ. Et
tamē exterminati ſūt: ⁊ ad in-
feros deſcēderūt: ⁊ alij in loco
eoꝝ ſurrexerunt. Iuuenes vi-
derūt lumē: ⁊ habitauerūt ſu-
per terrā. Uiā autē diſcipline
neſcierūt: neqꝫ intellexerunt
ſemitas ei⁹: neqꝫ ſuſceperunt
eā filij eoꝝ. A facie eoꝝ longe
facta eſt. Nō eſt audita in ter-
ra chanaā: neqꝫ viſa eſt ī the-
mā. Filij quoqꝫ agar ꝗ exqſi-
erūt prudētiam: que de terra
eſt: negociatores terre: ⁊ the-
man: ⁊ cōfabulatores: ⁊ exqſi-
tores prudentie ⁊ intelligētie
viā autē ſapientie neſcierunt
neqꝫ meminerūt ſemitaꝝ ei⁹:
O iſrael ꝗꝫ magna eſt dom⁹
dei: ⁊ ingēs locus poſſeſſiōis
eius. Magnus ⁊ nō habet cō-
ſūmationē: excelſus ⁊ imēſus
Ibi fuerūt gigātes nominati
illi qui ab initio fuerūt ſtatu-
ra magna ſcientes bellū. Nō
hos elegit domin⁹: neqꝫ viaꝫ
diſcipline īuenerūt: propter-
ea perierunt. Et quoniam nō
habuerunt ſapientiā: interie-

runt propter ſuaꝫ inſipientiā.
Quis aſcendit in celum: ⁊ ac-
cepit eam: ⁊ eduxit eaꝫ de nu-
bibus? Quis trāſfretauit ma-
re ⁊ inuenit eam: ⁊ attulit eaꝫ
ſuper aurum electū? Non eſt
qui ſciat viam eius: neqꝫ qui
excogitet ſemitas eius. Sed
qui ſcit vniuerſa nouit illam:
⁊ adinuenit eaꝫ prudētia ſua.
ꝗ perficit terrā in ſempiterno
tēpore: ⁊ adimpleuit eam pe-
cudibus. Uocauitqꝫ eam: et
obediuit illi in tremore. Stel-
le autē dederunt lumen in cu-
ſtodijs ſuis: ⁊ letate ſunt. Uo-
cate ſunt ⁊ dixerunt: adſum⁹.
Et luxerunt ei cū iocūditate
qui fecit illas. Hic eſt de⁹ no-
ſter: et non eſtimabitur alius
ad eum: hic adinuenit omnē
viā diſcipline: ⁊ dedit illam
iacob puero ſuo: ⁊ iſrael dile-
cto ſuo. Poſt hec ſuper terrā
viſus eſt: ⁊ cum hominib⁹ cō-
uerſat⁹ eſt. Oremus. Flecta-
mus genua. Leuate. Oratio.

Deus qui eccleſiam tuā ſemper gentiū vocatōe
multiplicas: cōcede propitius
vt quos aqua baptiſmatꝭ ab-
luis: cōtinua protectiōe tuea-
ris. Per do. Prophetia. vij.
ezechielis. xxxvij. cap̄lo

In dieb⁹ illis: Facta eſt
ſuper me man⁹ dn̄i: et eduxit

me in ſpiritu domini:⁊ dimi-
ſit me in medio campi:q erat
plenus oſſibus:et circũduxit
me per ea in gyruz. Erãt aũt
multa valde ſuper faciẽ cam-
pi:ſiccaq; vehementer. Et di
xit ad me. Fili homis putas
ne viuẽt oſſa iſta? Et dixi: Do
mine deus tu noſti. Et dixit
ad me. Uaticinare de oſſibus
iſtis: et dices eis. Oſſa arida
audite verbum domini. Hec
dicit dominus deus oſſibus
his. Ecce ego intromittaz in
vos ſpiritũ:⁊ viuetis:⁊ dabo
ſuper vos neruos:⁊ ſuccreſce
re faciam ſuper vos carnem:
⁊ ſuperextendam in vobis cu
tem:⁊ dabo vobis ſpiritum:⁊
viuetis:⁊ ſcietis quia ego do-
minus. Et pphetaui ſicut pre
ceperat mihi. Factus eſt autẽ
ſonitus prophetãte me:⁊ ecce
cõmotio. Et acceſſerunt oſſa
ad oſſa: vnũquoq; ad iũctu-
ram ſuam. Et vidi:⁊ ecce ſup
ea nerui:⁊ carnes aſcenderũt
⁊ extenſa eſt in eis cutis deſu
per:⁊ ſpiritum nõ habebant.
Et dixit ad me Uaticinare ad
ſpirituz:vaticinare fili homi
nis:⁊ dices ad ſpiritum. Hec
dicit dominus deus. A qua-
tuor vẽtis veni ſpiritus:⁊ in-
ſuffla ſuper interfectos iſtos:
⁊ reuiuiſcant. Et prophetaui
ſicut preceperat mihi. Et in-
greſſus eſt in ea ſpũs:⁊ reuixe
rũt:⁊ ſteterũt ſup pedes ſuos
exercit⁹ grãdis nimis valde
Et dixit ad me. Fili hois oſſa
hec vniuerſa dom⁹ iſrael eſt.
Ipſi dicunt aruerũt oſſa nr̃a
periit ſpes noſtra:⁊ abſciſſi ſu
mus:ppterea vaticinare:⁊ di
ces ad eos. Hec dicit domin⁹
deus. Ecce ego aperiã tumu-
los veſtros:⁊ educam vos de
ſepulchris veſtris ppl̃s me⁹:
⁊ inducã vos in terrã iſrl̃. Et
ſcietis q: ego dñs cũ aperue-
ro ſepulchra veſtra:⁊ eduxe
ro vos de tumulis vr̃is ppl̃s
meus:⁊ dedero ſpm̃ meuz in
vobis:⁊ vixeritis:⁊ regeſcere
vos faciam. Dicit dñs omps.

Oremꝰ. Flecta. ge. Leuate.

Deus qui nos ad Orõ.
celebrãdũ paſchale ſa-
cramẽtum vtriuſq; teſtamẽti
paginis inſtruis: da nobis in
telligere miſericordiã tuã: vt
ex perceptõe preſentiũ mune
ruz: firma ſit expectatio futu
roz. P Prophetia. viij. eſaie
Apprehẽdent iiij. cap.
ſeptẽ mulieres virum
vnũ in die illa dicẽtes: Panẽ
noſtrũ comedemus:veſtimẽ-
tis noſtris operiemur: tñ mo-
do inuocet nomẽ tuũ ſup nos
aufer opprobriũ noſtruz. In

die illa erit germē dñi in ma-
gnificentia ⁊ gloria: ⁊ fructus
terre ſublimis: ⁊ exltatio his
qui ſaluati fuerint de iſrl'. Et
erit ois qui relictus fuerit in
ſyon: ⁊ reſiduus in hieruſalē
ſanctus vocabit ois qui ſcri-
ptus eſt in vita in hierl'm. Si
abluerit dñs ſordes filiarum
ſyon: ⁊ ſanguinē hierl'm laue
rit de medio ei⁹ in ſpū iudicij
⁊ ſpū ardoris: ⁊ creauit dñs
de⁹ ſup oēm locū mōtis ſyon
⁊ vbi inuocatus eſt nubē per
diē: ⁊ fumū ⁊ ſplendorē ignis
flāmātis in nocte. Sup oēm
eniꝫ gloriā ꝓtectio: ⁊ taberna
culū erit i vmbraculū diei ab
eſtu: ⁊ in ſecuritatē ⁊ abſcōſio
nē a turbie ⁊ a pluuia. Tract⁹
Uinea facta eſt dilecto meo in
cornu in loco vberi. ℣. Et ma-
ceriā circūdedit ⁊ circunfodit et
plātauit vineā ſoreth: ⁊ edifica-
uit turrim in medio eius. ℣. Et
torcular fodit in ea: vinea enim
dñi ſabbaoth domus iſrael eſt.
Orem⁹. Flectam⁹ ge. Leuate
DEus q in oibus Orō.
ecclesie tue filijs ſcōrū
prophetaꝝ voce manifeſtaſti
in omni loco dominatōis tue
ſatorem te bonoꝝ ſeminum ⁊
electoꝝ palmitū eſſe cultoreꝫ
tribue queſum⁹ populis tuis
qui ⁊ vinearū apud te nomie
cenſentur ⁊ ſegetuꝫ: vt ſpinaꝝ
⁊ tribuloꝝ ſqualore reſecato:
digna efficiātur fruge fecūdi
Per d. Prophetia. ix. exodi.
IN diebus illis: dixit do-
min⁹ ad moyſen ⁊ aarō
in terra egypti. Menſis iſte.
folio. 75. Oremus. Flecta-
mus genua. Leuate. Oratio.
OMnipotens ſempiter-
ne deus: qui in omniuꝫ
operum tuorum diſpenſatio
ne mirabilis es: intelligant
redempti tui non fuiſſe excel
lentius ꝙ initio factus eſt mū
dus q̄ꝫ ꝙ in fine ſeculorum
paſcha noſtrum immolatus
eſt christus. Qui tecū. Pro-
phetia ione prophete.
IN diebus illis: Factum
eſt verbum domini ad ionaꝫ
prophetam ſecundo dicens.
Surge vade in niniuen ciui
tatem. folio. 52. Oremus.
Flectamus genua. Leuate.
DEus qui di- Oratio.
uerſitatem gentium in
confeſſione tui nominis adu-
naſti: da nobis ⁊ velle ⁊ poſſe
que precipis: vt pplo ad eter
nitatem vocato vna ſit fides
mentium ⁊ pietas actionum.
Per dominum. Prophetia
vndecima deuteronomij. tri-
ceſimoprimo capitulo.
IN dieb⁹ illis: Scripſit

moyſes canticum: et docuit
filios iſrael. Preceptiqꝫ do/
minus ioſue filio Nun ⁊ ait.
Confortare et eſto robuſtus.
Tu eniꝫ introduces filios iſrl'
in terrā: quaꝫ pollicitus ſum
eis: ⁊ ego ero tecum. Poſtq̃ꝫ
ergo ſcripſit moyſes verba le
gis huius in volumine: atqꝫ
compleuit: precepit leuitis q
portabant archam federis do
mini dicens. Tollite librum
iſtum: ⁊ ponite illuꝫ in latere
arche federis domini dei no/
ſtri: vt ſit tibi contra te in teſti
moniū. Ego enim ſcio contē/
tionem tuam ⁊ ceruicem tu/
am duriſſimam. Adhuc vi/
uente me ⁊ ingrediente vobi
ſcum ſemper contentioſe egi/
ſtis cōtra dominum: q̃ȝto ma
gis cum mortuus fuero. Cō/
gregate ad me omnes maio/
res natu ꝑ tribus veſtras atqꝫ
doctores: ⁊ loquar audienti/
bus illis ſermones iſtos: ⁊ in
uocabo contra eos celū ⁊ ter/
raꝫ. Noui enim ꝙ poſt mortē
meā inique agetis: ⁊ declina/
bitis cito de via quā precepi
vobis: ⁊ occurrēt vobis mala
in extremo tēpore qn̄ feceritis
malū in cōſpectu dn̄i: vt irri/
tetis eū per opera manuū ve
ſtrarū. Locutus eſt ergo moy
ſes audiente vniuerſo cetu fi/
lioꝝ iſrael v̄ba carminis hu/
ius: ⁊ ad finem vſqꝫ cōpleuit.
Tractus. Attēde celū ⁊ loquar
⁊ audiat terra verba ex ore meo
℣ Expectet ſicut pluuia eloquꝫ
meū: ⁊ deſcēdāt ſicut ros verba
mea. ℣ Sicut hymber ſup gra/
men: ⁊ ſicut nix ſup fenū: q2 no/
men dn̄i inuocabo. ℣ Date ma/
gnitudinē deo nr̄o deꝰ vera ope
ra eiꝰ ⁊ omnes vie eiꝰ iudicia. ℣
Deꝰ fidelis in quo non eſt iniq/
tas: iuſtꝰ ⁊ ſanctꝰ dn̄s. Oremꝰ.
Flectamꝰ ge. Leuate. Oratio

Deus celſitudo humili
umꝫ fortitudo rectorū
q ꝑ ſanctū moyſen puerū tuū
ita erudire populū tuū ſacri
carminis tui decātatione vo/
luiſti: vt illa legis iteratio fie/
ret etiā noſtra directio: excita
in omneꝫ iuſtificatarū gentiū
plenitudinē potentiam tuam
⁊ da leticiā mitigando terro/
rem: vt omniū peccatis tua re
miſſione deletis: qđ denūcia/
tum eſt in vltionem trāſeat in
ſalutem. Per do. Prophetia
duodecima danielis. iij. cap.

In diebus illis: Nabu/
chodonoſor rex fecit ſta
tuā aureā: altitudine cubito/
rū ſexaginta: latitudine cubi
torū ſex: ⁊ ſtatuit eā in campo
duran prouincie babylonis.
Itaqꝫ Nabuchodonoſor rex

miſit ad congregãdos ſatra/
pas:magiſtratus:duces ⁊ iu/
dices:⁊ tyrannos:⁊ p̃fectos:
oẽſqꝫ principes regionuꝫ: vt
conuenirent ad dedicationẽ
ſtatue quã erexerat nabucho
donoſoꝛ rex. Tunc cõgregati
ſunt ſatrape:magiſtratus ⁊ iu
dices:⁊ tyranni:⁊ optimates
qui erãt in poteſtatibꝰ ꝯſtitu/
ti:et vniuerſi principes regio
num:vt cõuenirẽt ad dedica
tioneꝫ ſtatue:quã erexerat na
buchodonoſoꝛ rex:ſtabãt aũt
in cõſpectu ſtatue:quã poſue
rat nabuchodonoſoꝛ rex: et
preco clamabat valẽter:Uo/
bis dicit̃ pp̃lis:tribubꝰ ⁊ lin/
guis. In hoꝛa qua audieritis
ſonitũ tube ⁊ fiſtule:⁊ cytha/
re ⁊ ſãbuce:⁊ pſalterie ⁊ ſim/
phonie: et vniuerſi generis
muſicoꝝ:cadẽtes adoꝛate ſta
tuã aureã:quã ꝯſtituit nabu/
chodonoſoꝛ rex. Si qs aũt p
ſtratꝰ nõ adoꝛauerit: eadẽ ho
ra mittet̃ i foꝛnacẽ ignis ardẽ
tis. Poſt hec igit̃ ſtatiꝫ vt au
dierũt oẽs pp̃li ſonitũ tube:fi
ſtule ⁊ cythare:ſãbuce ⁊ pſal
terij:⁊ ſimphonie:⁊ oĩs gene
ris muſicoꝝ:cadẽtes oẽs po/
puli:tribꝰ ⁊ lingue:adoꝛaue/
rũt ſtatuã aureã:quã ꝯſtitue/
rat nabuchodõoſoꝛ rex. Sta
timqꝫ in ipo tp̃e accedẽtes vi
ri chaldei accuſauerũt iude/
os:dixerũtqꝫ nabuchodono/
ſoꝛ regi. Rex in eternũ viue.
Tu rex poſuiſti decretum: vt
omnis hõ qui audierit ſonitũ
tube:fiſtule ⁊ cythare:ſambu
ce ⁊ pſalterij:⁊ ſimphonie:et
omnis generis muſicoꝝ:pro
ſternat ſe:⁊ adoꝛet ſtatuã au/
reã. Si qs aũt nõ p̃cidẽs ado
rauerit: mittatur in foꝛnaceꝫ
ignis ardẽtis. Sũt ergo viri
iudei quos ꝯſtituiſti ſup ope/
ra regiõis babylonis:ſidrac:
miſac ⁊ abdenago. Uiri iſti
ꝯtẽpſerũt rex decretũ tuum.
Deos tuos nõ colũt: ⁊ ſtatuã
aureã quã erexiſti nõ adoꝛãt.
Tunc nabuchodonoſoꝛ in fu
roꝛe ⁊ in ira p̃cepit:vt addu/
cerẽt:ſidrac:miſac ⁊ abdena
go. Qui ꝯfeſtim adducti ſũt
in conſpectu regis. Pronun
cianſqꝫ nabuchodonoſoꝛ rex
ait eis:Uere ne ſidrac miſac ⁊
abdenago:deos meos nõ co/
litis: ⁊ ſtatuam aureã quam
conſtitui nõ adoꝛatis. Nunc
ergo ſi eſtis parati:quacunqꝫ
hoꝛa audieritis ſonitũ tube:
fiſtule ⁊ cythare:ſambuce et
pſalterij:⁊ ſimphonie: oĩſqꝫ
generis muſicoꝝ:proſternite
vos:⁊ adoꝛate ſtatuã quã feci
Q𝇑 ſi nõ adoꝛaueritis: eadeꝫ
hoꝛa mittemi i foꝛnacẽ ignis

ardentis. Et quis eſt deus q
eripiat vos ꝺ manu mea? Re
ſpondentes ſidrac miſac ⁊ ab
denago: dixerūt nabuchodo
noſor regi: Nō oportet nos ꝺ
hac re rn̄dere tibi. Ecce eniꝫ
deus noſter quē colimus pōt
nos eripere de camino ignis
ardētis: ⁊ de manibus tuis o
rex liberarē. Qꝺ ſi noluerit: no
tū ſit tibi rex: qꝛ deos tuos nō
colimus: ⁊ ſtatuā aureā quaꝫ
erexiſti nō adoramus. Tunc
nabuchodonoſor repletus eſt
furore: ⁊ aſpectꝰ faciei illius
īmutatus eſt ſup ſidrac miſac
⁊ abdenago: ⁊ precepit vt ſuc
cēderet fornax ſeptuplū quā
ſuccēdi cōſueuerat. Et viris
fortiſſimis ꝺ exercitu ſuo iuſ-
ſit vt ligatis pedibus ⁊ mani
bus ſidrac miſac ⁊ abdenago
mitterēt eos in fornacē ignis
ardentis. Et cōfeſtim viri illi
vincti cū brachijs ſuis ⁊ thia
ris ⁊ calciamentis ⁊ veſtibus
miſſi ſunt in mediū fornacis
ignis ardētis. Nam iuſſio re
gis vrgebat. Fornax aūt ſuc-
cēſa erat nimis. Porro viros
illos qui miſerant ſidrac mi-
ſac ⁊ abdenago interfecit flā
ma ignis. Uirtantez hi tres
id eſt ſidrac miſac ⁊ abdena-
go ceciderūt in medio cami-
ni ignis ardētis colligati. Et
ambulabant in medio flāme
laudātes ⁊ bn̄dicētes deum.
Hic nō dicitur Flectamꝰ ge.
Omnipotens ſem Oīo
piterne deus ſpes vni-
ca mūdi: q ꝓphetarū tuoꝝ ꝓ
conio pſentiū tēpoꝝ declara
ſti myſteria: auge ppli tui vo
ta placatus: quia in nullo fi-
deliū: niſi ex tua inſpiratione
ꝓueniūt qrūlibet incremēta
virtutū. P. His finitis deſcen
dendo ad fontes cātat tractꝰ.
Sicut ceruus deſiderat ad fōtes
aquaꝝ: ita deſiderat aīa mea ad
te deus. ℣ Sitiuit aīa mea ad
deum fontem viuum: qn̄ veniā
⁊ apparebo āte faciē dei mei. ℣
Fuerunt mihi lachryme mee pa
nes die ac nocte: dum dicit mihi
p ſingulos dies vbi eſt deꝰ tuus.
Deinde ad fōtes. Dn̄s vob.
Omnipotēs ſem- Oīo.
piterne deus: reſpice ꝓ
pitius ad deuotiōem ppli tui
renaſcentis: qui ſicut ceruus
aquaꝝ expetit fontē: ⁊ ꝓcede
ꝓpitiꝰ: vt fidei ipſius ſitis ba-
ptiſmatis miniſterio aīaꝫ cor
puſqꝫ letificet. P. Poſtea ꝓ-
ceditur ad bn̄dictionē fontiū
dicēdo ℣ Dn̄s vo. ℟ Et cū.
Omnipotēs ſem- Oīo.
piterne deꝰ: adeſto ma-
gnis pietatis tue myſterijs:
adeſto ſacramētis: ⁊ ad cre-

andos nouos populoꝝ: quos tibi fons baptiſmatis partu/riet ſpm̄ adoptiōis emitte: vt qđ nr̄e humilitatis gerēdū ē myſterio: tue virtutis implea tur effectu. Per dominū no.

Hic exaltet vocem in mo/dum prefationis.

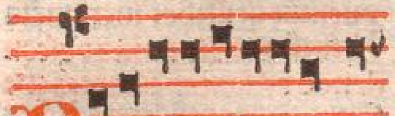

Per omnia ſecula ſecu/

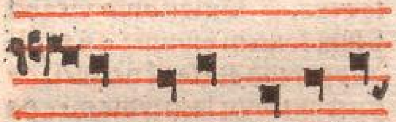

lorum. Amen. Dominus

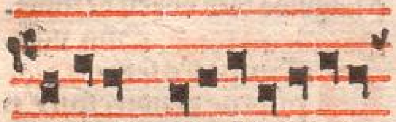

vobiſcū. Et cū ſpiritu tuo

Surſum corda. Habemus

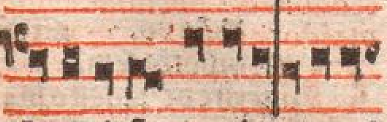

ad dominū. Gratias agam⁹

domino deo noſtro.

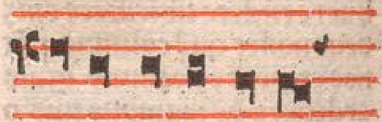

Dignum et iuſtum eſt.

Sequens prefatio cū ſuo can tu dicit ad benedictionē fōti/um die ſabbati ſancti: et in vi gilia penthecoſtes.

Vere dignū et iuſtum eſt

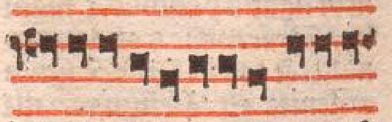

equū et ſalutare: nos tibi ſē/

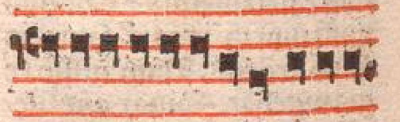

per et vbiqꝫ gratias agere:

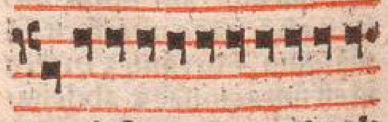

domine ſancte pater oīpotēs

eterne de⁹: Qui inuiſibili po
tētia ſacramētoꝝ tuoꝝ mira
biliter operaris effectū. Et
licz nos tantis myſterijs exe
quēdis ſumus īdigni: tu ta-
mē gratie tue dona nō deſe-
rens: etiā ad preces noſtras
aures tue pietatis inclina.
Deus cuius ſpiritus ſuper
aquas inter ipſa mundi pri
mordia ferebatur: vt iam
tunc virtutem ſanctificatio-
nis aquarū natura concipe-
ret: Deus qui nocētis mūdi
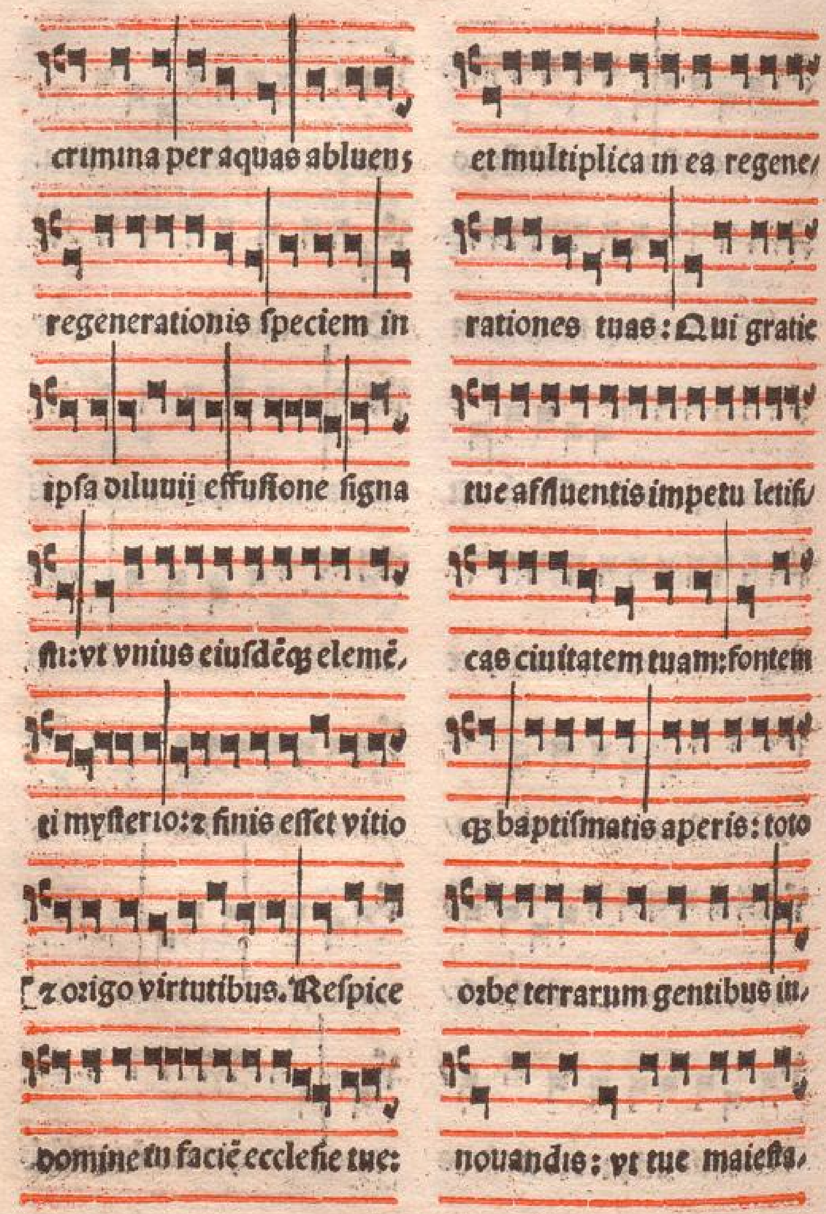
crimina per aquas abluens;
regenerationis ſpeciem in
ipſa diluuij effuſione ſigna
ſti: vt vnius eiuſdẽq; elemẽ-
ti myſterio: ⁊ finis eſſet vitio
⁊ origo virtutibus. Reſpice
domine in faciẽ eccleſie tue:
et multiplica in ea regene-
rationes tuas: Qui gratie
tue affluentis impetu letifi-
cas ciuitatem tuam: fontem
q; baptiſmatis aperis: toto
orbe terrarum gentibus in-
nouandis: vt tue maieſta-
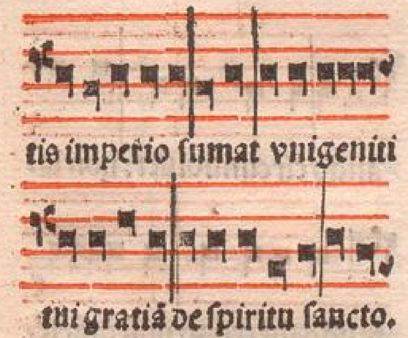
Hic manu tangat et diuidat aquam in modum crucis. ✠
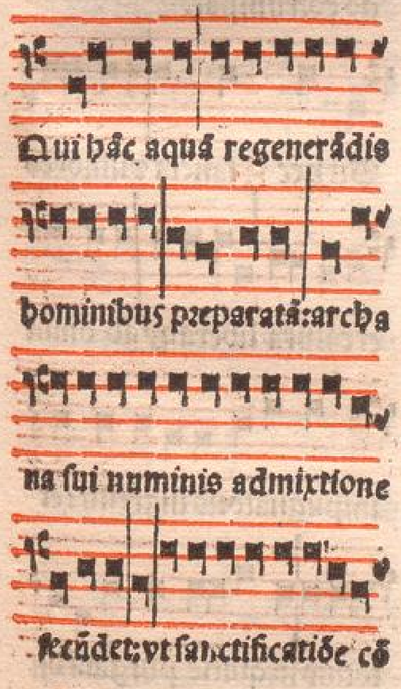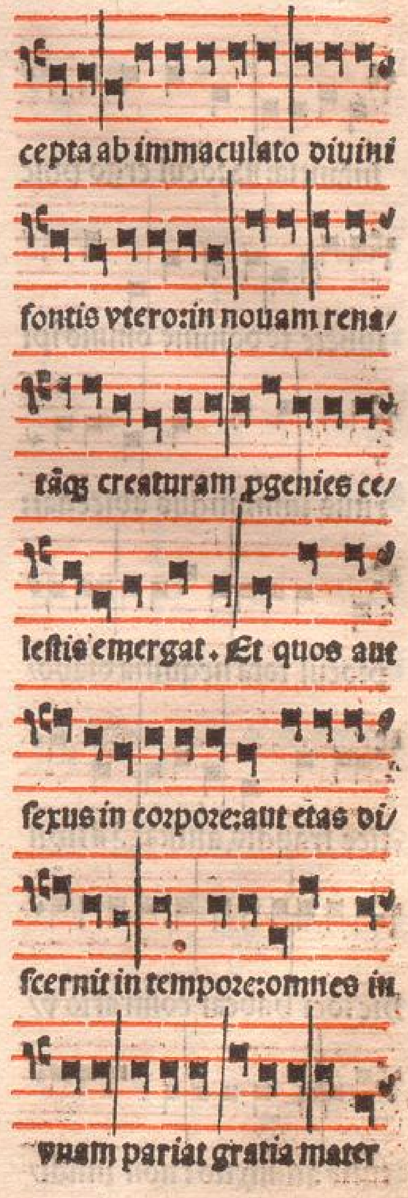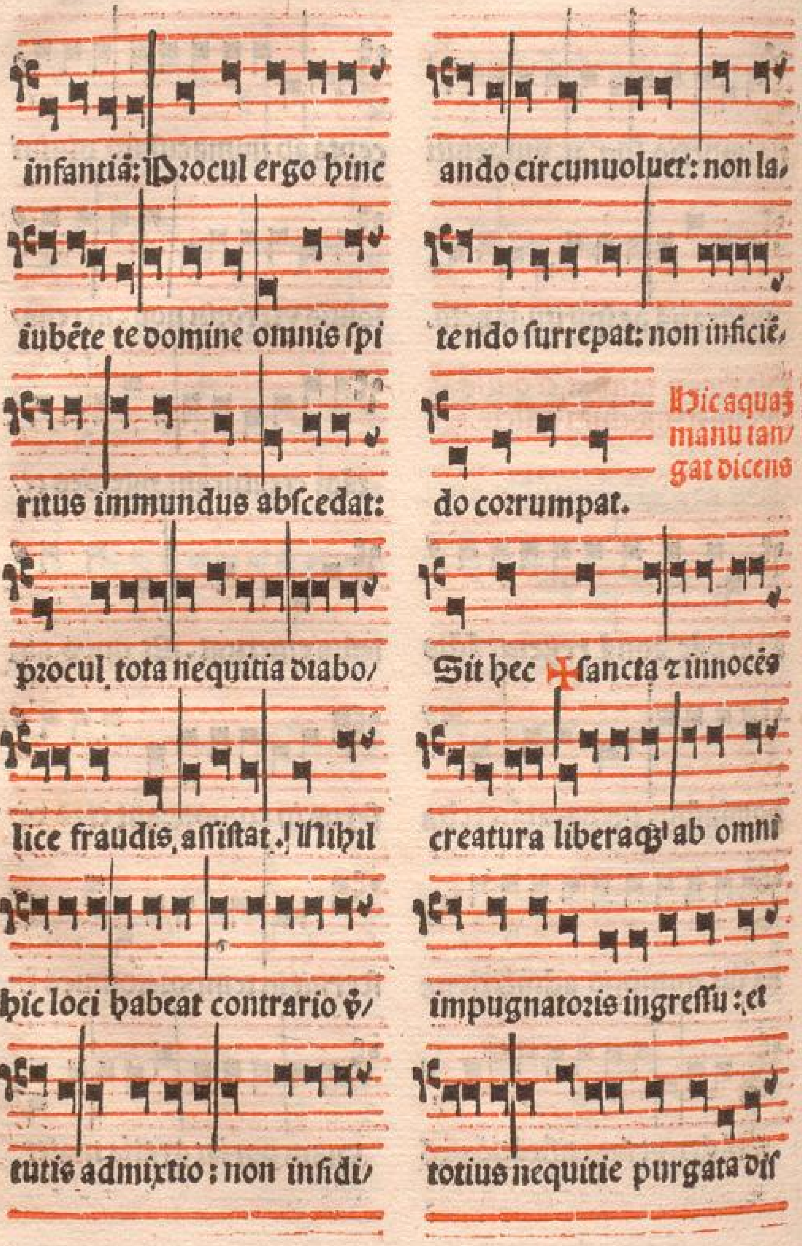
infantiã: Procul ergo hinc
iubẽte te domine omnis ſpi
ritus immundus abſcedat:
procul tota nequitia diabo/
lice fraudis, aſſiſtat. Nihil
hic loci habeat contrario ṽ/
tutis admixtio: non inſidi/
ando circunuoluet: non la/
tendo ſurrepat: non inficiẽ/
do corrumpat.
Hic aquaʒ manu tan/ gat dicens
Sit hec ✠ ſancta ꝛ innocẽs
creatura liberaq; ab omni
impugnatoris ingreſſu: et
totius nequitie purgata diſ

Hic faciat crucē ſupra fontem dicē do.
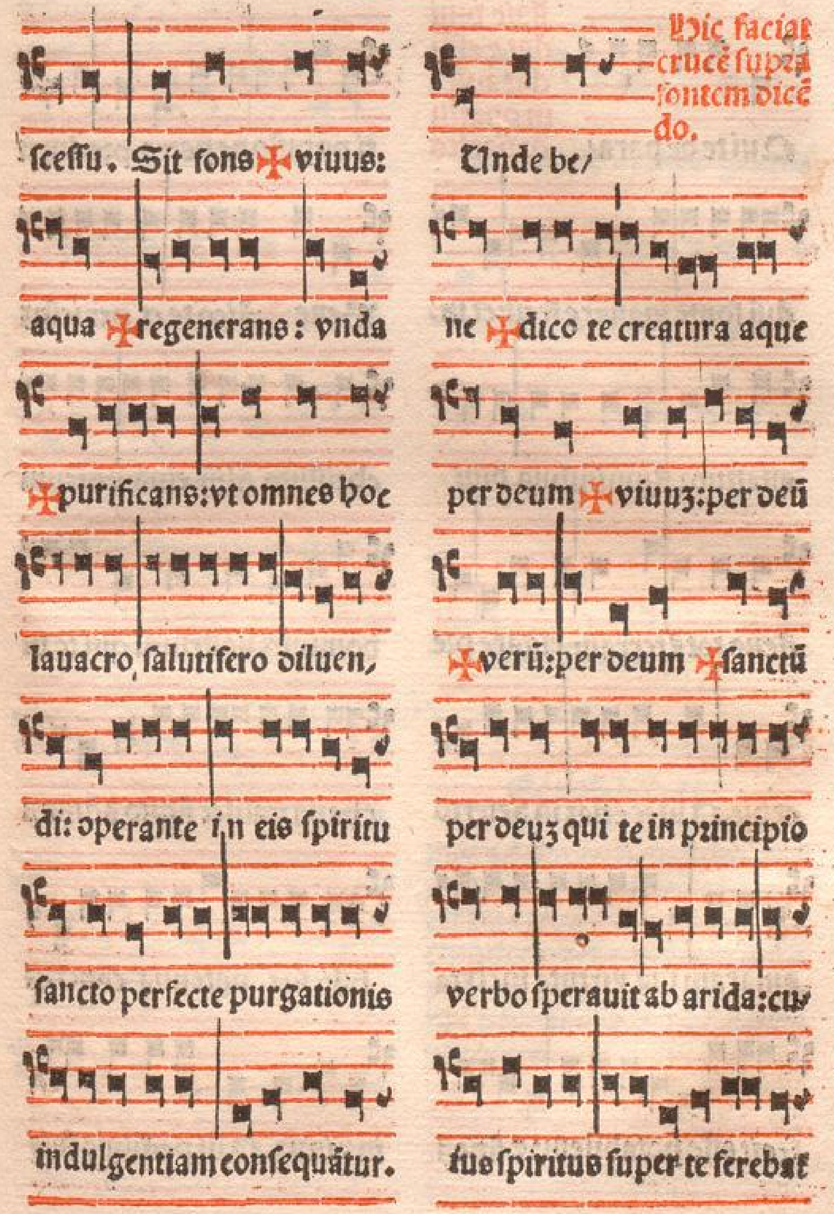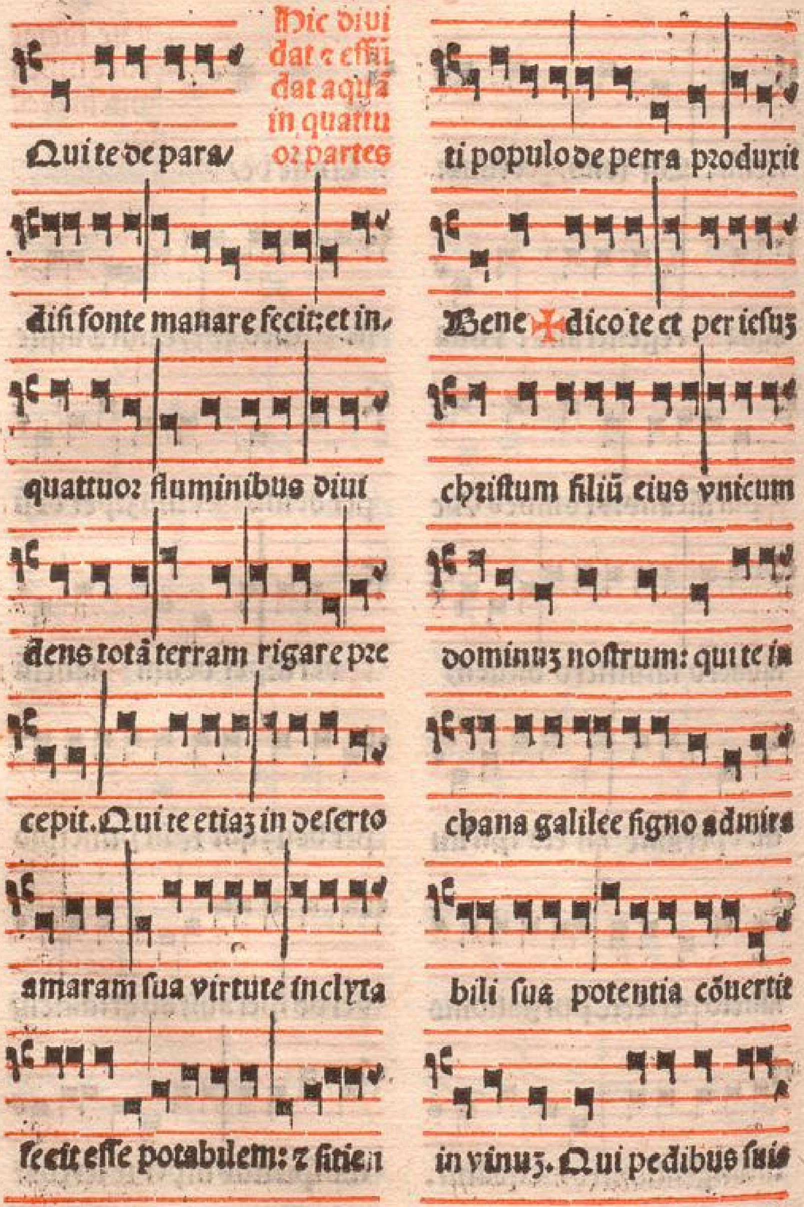
Hic diui
dat ⁊ effũ
dat aquã
in quattu
or partes
Qui te de para/
diſi fonte manare fecit: et in/
quattuor fluminibus diui
dens totã terram rigare pre
cepit. Qui te etiaz in deſerto
amaram ſua virtute inclyta
fecit eſſe potabilem: ⁊ ſitien
ti populo de petra produxit
Bene ✠ dico te et per ieſuz
chriſtum filiũ eius vnicum
dominuz noſtrum: qui te in
chana galilee ſigno admira
bili ſua potentia cõuertit
in vinuz. Qui pedibus ſuis

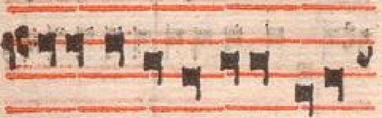
ſuper te ambulauit: et a
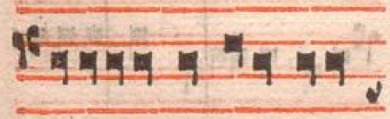
ioanne in iordane in te
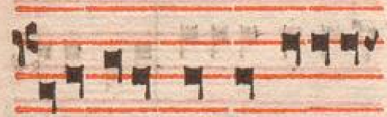
baptizatus eſt. Qui te vna
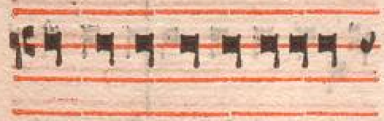
cum ſanguine de latere
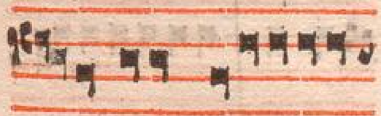
ſuo produxit: et diſcipulis
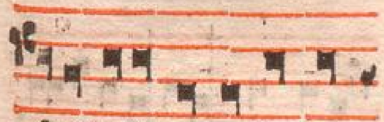
ſuis iuſſit: vt credentes
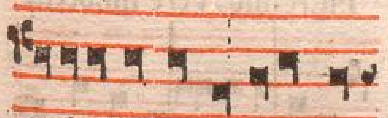
baptizarentur in te dicens.

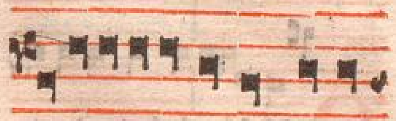
Ite docete omnes gentes
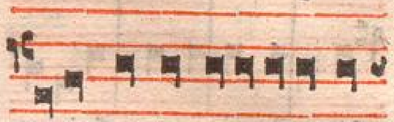
baptizantes eos in nomi
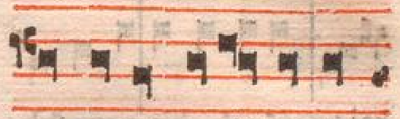
ne patris et filij et ſpi
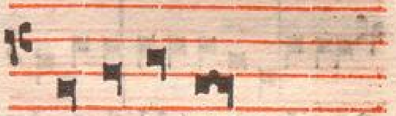
ritus ſancti.

Hic mutat vocē quaſi lectōez

Hec nob̄ p̄cepta legēs. ſeruātib⁹ tu de⁹ oīps clemēs adeſto: tu benignus aſpira: tu has ſimplices aq̄s tuo ore bn̄dicito: vt p̄ter naturalē emūdationem quā lauandis poſſunt adhibere corporib⁹ ſint ⁊ purificandis mentibus efficaces.

Hic ponat cereū in aquā: ⁊ in tono p̄fationis: ter eleuando vocem dicat.

D Eſcēdat in hāc plenitu
dinē fontis virtus ſpiritus
ſācti: totāqꝫ huius aque ſub/
ſtantiā regenerādi fecundet
effectu. Hic omniū peccato

Hic tollatur cereus de aqua.

rum macule deleant: hic na/
tura ad imaginem tuā cōdi
ta: ⁊ ad honorē ſui reforma
ta principijs: cunctis vetuſta/
tis ſqualoribus emundetur
vt omnis homo ſacramen
tum hoc regenerationis
ingreſſus: vere innocētie
noua infantia renaſcatur.

Per dñm nr̄m ieſū xp̄m filiū
tuū: q vēturus eſt iudicare vi
uos ꝛ mortuos: ꝛ ſeculū per
ignē. Hic aſpgat d ipſa aqua
bñdicta ſup ppl'm: ꝛ interim
qſpiā clericꝰ hauriat de aqua
illa bñdicta ex fōte: ad aſper-
gēdū domos ꝛ quelibet alia
loca. Poſtea ifūdat chriſma
in moduz crucis in fonte ſup
ipſam aquā dicens legendo.
Sāctificet ꝛ fecūdet fons iſte
hoc ſalutifero chriſmate. In
nomine patris ✠ ꝛ filij ✠ et
ſpiritus ſācti ✠ Amen. Tūc
miſceat chriſma antedictū cū
eadē aqua: ꝛ aſpergat cū ma-
nu p totū fontē. Cōpleta fon-
tis bñdictione redeūtibus oī-
bus clericis: a duobus eoꝝ le-
tanie cantant. Ubi vo nō fue-
rint fontes tractꝰ Sicut cervꝰ
ꝛ ozō imediate ſequēs tractū
ꝛ fontiū bñdictio ptermittūt.
Sz finita ozone Oīps ſempi-
terne deꝰ ſpes vnica. ſacerdos
caſula depoſita cū miniſtris
ante altare pcūbit: ꝛ alij frēs
ſtāt erecti: ꝛ cātant letanie in
medio chori a duobꝰ fratribꝰ
vtroq; choro idē ſimul reſpō-
dēte. Peruēto aūt ad Pecca-
tores te rogamꝰ audi nos. ſa-
cerdos ꝛ miniſtri ad veſtiariū
reuertētes ſolēniter induunt
ꝛ luminaria accēdūt circa al-
tare de igne bñdicto: ꝛ puēto
ad kyrieleiſon. in fine letania-
rum kyrieleiſon. Pro miſſa ſo-
lenniter a cantoribus incipit

Kyrieleiſon. Chriſteleiſon

Chriſte audi nos. Chriſte

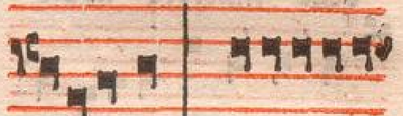

exaudi nos. Pater de celis

deus: miſerere nobis.
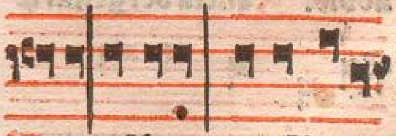
Fili redēptor mundi deus

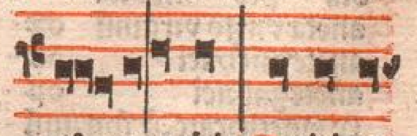

miſerere nobis. Spiritus

ſancte deus miſerere nobis.

Sancta trinitas vnus

deus miſerere nobis

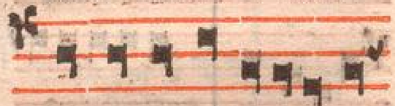

Sancta maria oꝛa pro

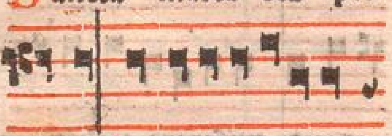

nobis. Sancta dei genitrix

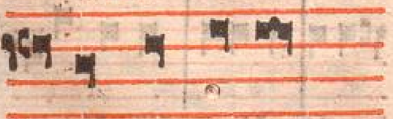

oꝛa pro nobis.
Sancta virgo virginū oꝛ̄
Sancte michael oꝛ̄
Sancte gabriel oꝛ̄
Oēs ſancti beatorū ſpirituū ordines oꝛate ꝑ nob̄.
Sancte ioānes baptiſta oꝛ̄

Omnes ſancti patriarche ⁊ prophete oꝛate.
Sancte petre oꝛ̄
Sancte paule oꝛ̄
Sancte ioannes oꝛ̄
Sancte andrea oꝛ̄
Omnes ſancti apoſtoli ⁊ euangeliſte oꝛate.
Sancte ſtephane oꝛ̄
Sancte Laurenti oꝛ̄
Sancte vincenti oꝛ̄
Oēs ſācti martyres oꝛate
Sancte gregoꝛi oꝛ̄
Sancte auguſtine oꝛ̄
Sancte hieronyme oꝛ̄
Sancte ambroſi oꝛ̄
Sancte martine oꝛ̄
Sancte franciſce oꝛ̄
Sancte antoni oꝛ̄
Sancte dominice oꝛ̄
Oēs ſci ꝯfeſſoꝛes oꝛate.
Scā maria magdalena oꝛ̄
Sancta agnes oꝛ̄
Sancta agatha oꝛ̄
Sancta clara oꝛ̄
Oēs ſci ⁊ ſcē dei oꝛate.
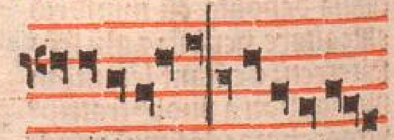
Propiti⁹ eſto. ꝑce nob̄ dn̄e.
Propiti⁹ eſto exaudi nos dn̄e
Ab oī malo libera nos dn̄e.
Ab omni peccato libera
A moꝛte perpetua libera.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Per myſterium ſancte incar
nationis tue. libera
Per aduentū tuū libera
Per natiuitatē tuam libera
Per baptiſmū ꝛ ſanctum ie/
iunū tuum libera
Per crucē ꝛ paſſionē tuā li.
Per mortem ꝛ ſepulturam
tuam. libera
Per ſanctam reſur rectioneꝫ
tuam. libera
Per admirabilem aſcenſio/
nem tuaꝫ libera
Per aduentum ſancti ſpiritꝰ
paraclyti. libera
In die iudicij libera

Peccatores. te rog. audi nos

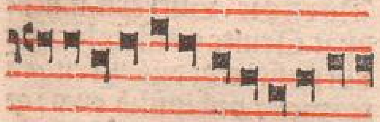

Ut nobꝭ parcas. te ro. au. nos
Ut eccleſiā tuā ſāctā regere
ꝛ ꝯſeruare digneris te.
Ut dñm aplˡicū ꝛ oēs ecclˡia
ſticos ordines in ſctā reli/
gione conſeruare digneris
Ut noſmetipſos in tuo ſan/
cto ſeruitio cōfortare ꝛ cō/
ſeruare digneris. te.
Ut oibꝰ benefactoribus no/
ſtris ſempiterna bona re/
tribuas. te.
Ut fructus terre dare ꝛ con
ſeruare digneris. te.
Ut oibꝰ fidelibꝰ defūctꝭ reqē
eternā donare digneris te.
Ut nos exaudire digne. te.
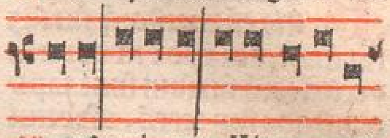
Agnꝰ dei qui tollis peccata

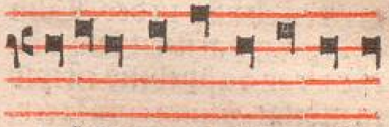

mūdi: parce nobis domīe.
Agnus dei qui tollis pecca/
ta mūdi: exaudi nos dñe.
Agnus dei qui tollis pecca/
ta mundi. miſerere nobis.
Chriſte audi nos. Chriſte
exaudi nos. Kyrieleyſon.
Chriſteleiſon. Kyrieleiſō.
Quo incepto ſacerdos de ve
ſtiario cum miniſtris rediēs
facit confeſſionem debitaꝫ in
loco ꝯſueto: ꝛ aſcendēs poſt
modū ad altarꝫ finito. Kyrie
leiſon. Sacerdos incipit ſolē
niter. Glˡia in excelſis. Et cā/
pana pulſatꝫ finito. Glˡia i ex
celſis. Di. Dñs vobiſ. Oro.
Deus qui hanc ſacratiſſi
mam noctem gloria do
minice reſurrectiōis illuſtras
conſerua in noua familie tue

progenie adoptióis ſpiſ quē
dediſti: vt corpore ⁊ mente re
nouati purā tibi exhibeāt ſer
uitutē. per eū. Nec oro tm̄ dr.
Epl'a ad coloſſenſes. iij. cap.
FRatres: Si cōſurrexi/
ſtis cū chriſto: q̄ ſurſuʒ
ſūt q̄rite: vbi xp̄s ē in dextera
dei ſedēs: q̄ ſurſum ſunt ſapi/
te: nō que ſup terrā. Mortui
eni eſtis: ⁊ vita veſtra abſcōdi
ta eſt cū chriſto in deo. Cum
eni xp̄s apparuerit vita vr̄a:
tūc ⁊ vos ⁊ appebitis cū ipſo
in gloria. Finita epl'a ſacer/
dos qui cantat miſſā incipit.
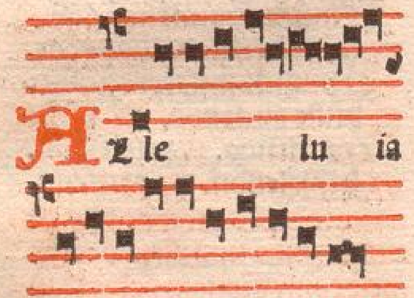
Et totū dicāt ter: exaltando
vocē ſuā gradatim: ⁊ chorus
poſt quālibet vicē in eadem
voce repetit illō idē. Poſtea
℣. Confitemini dn̄o qm̄ bonus
qm̄ in ſeculū miſericordia eius.
Cātaſ cōiter vl' ſicut cātor di/
ſpoſuerit. Deinde tract⁹. Lau/
date dn̄ʒ oēs gētes ⁊ collaudate
eum oēs populi. ℣ Qm̄ confir/
mata ē ſup nos miſericordia ei⁹
⁊ veritas dn̄i manet in eternuʒ.
Ad euāgeliū nō portāſ lum/
naria: ſed incenſum tantum.
Scdm matheū. xxviij. caplo
VEſpere āt ſabbati que
luceſcit in prima ſabba
ti: venit maria magdalene: ⁊
altera maria videre ſepl'chʒ.
Et ecce terremotus factus ē
magnus. Angelus. n. dn̄i de/
ſcēdit d celo: ⁊ accedēs reuol
uit lapideʒ: ⁊ ſedebat ſup eū.
Erat aūt aſpectus eius ſicut
fulgur: ⁊ veſtimenta ei⁹ ſicut
nix. Pre timore autē eius ex/
territi ſūt cuſtodes: ⁊ facti ſūt
velut mortui. Rūdens auteʒ
angelus dixit mulierib⁹. No
lite timere vos. Scio eniʒ q
ieſū q crucifixus eſt queritis.
Nō eſt hic. Surrexit. n. ſicut
dixit. Venite ⁊ videte locum:
vbi poſit⁹ erat dn̄s. Et cito eū
tes dicite diſcipulis eius: q
ſurrexit: ⁊ ecce p̄cedet vos in
galileā. Ibi eū videbitis: ecce
p̄dixi vobis. Finito euāgelio
dicat ſacerdos. Dn̄s vobiſcū
Oremus. Et nō dicitur.
do in vnū deuʒ. Nec offerto.
SVſcipe dn̄e q̄s Secre.
preces populi tui: cū ob
latiōibus hoſtiaꝝ: vt paſcha/
lib⁹ initiata myſterijs: ad eter
nitatis nobis medelā te opā/

te pficiāt.p. Prefatio. Equū
ꝛ ſalutare:te quidē dn̄e omni
tempoꝛe. Et dr̄ quotidie vſqꝫ
ad aſcēſiōez:niſi alia aſſignet
In hac tamē miſſa tm̄ dicitur
nocte. Et poſt octauā nō dr̄.
die. Sed In hoc potiſſimuz
glioſi⁹ pdicare. Infra actōez
COmmunicātes ꝛ noctē
ſacratiſſimā celebrātes
reſurrectiōis dn̄i nr̄i ieſu xpi
Sicut in paſcha: ſed dicitur
tm̄ Noctem. Alijs aūt dieb⁹
dicitur Diem. Alia ifra actio
HAnc igitur obla/ nem.
tionem ſeruitutis nr̄e.
Et dicit̄ tm̄ vſqꝫ ad ſabbatuz
incluſiue. Pax domini. dr̄
Agnus dei. Nō dicitur: Pa/
cis oſculū non datur:nec poſt
cōionem cantatur. Sūpto ſa
cramento a ſacerdote: ſtatim
pro veſperis incipit a choꝛo.
Añā. Alleluia alleluia alleluia.
Quā cantata cantat. ps̄ Lau/
date dominuz omnes gentes
ꝛ collaudate eum omnes po/
puli. Totū cū. Gloꝛia patri ꝛ
Sicut erat. Et iterat añ. Alla
Cap. hym. ꝛ ℣. non dicuntur
Ad mḡt. añ.

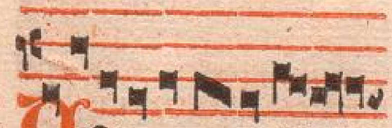

VEſpere autem ſab bati
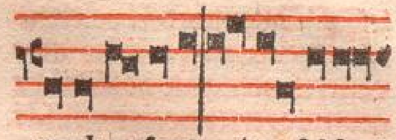
que luceſcit i pꝛima ſabbati

venit maria magdale ne

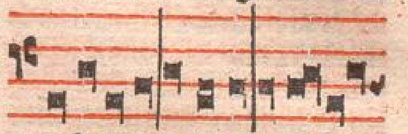

et altera maria vi de re

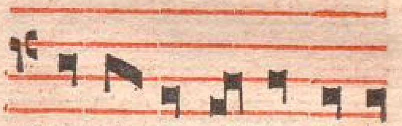

ſepulchꝛum al le lu ia
ps̄ Mḡt. Glia pr̄i. Sicut. Et
repetit añ. Ueſpere aūt ſabba/
ti que luce. Poſt hec ſacerdos
dicit. Dn̄s vobiſcū. Oratio.
SPiritū nob̄ domine tue
charitatis īfunde:vt q̄s
ſacramētꝫ paſchalib⁹ ſatiaſti
tua facias pietate ꝯcoꝛdes.p.
In vnita.eiuſ. Deinde. Dn̄s
vobiſcū. Poſtea diacon⁹ di/
cit. Ite miſſa eſt Cum duplici
Alla. ℟ Deo gratias. Cum du
plici. Alla. Et ſic dr̄ vſqꝫ ad
ſabbatum in albis incluſiue.
Sed nullo alio tempoꝛe iun
gitur. Alla Cum. Ite miſſa ē.

Aduentus dñi celebꝛat
vbicunqꝫ dñicus dies
venerit inter qnto kalẽdas de
cẽbꝛis. ⁊ tertio nonas eiuſdẽ
mẽſis. Notãdũ ẽ φ feria quar
ta pxia poſt dies ſcẽ lucie: ci
nerꝫ diei pẽth. ⁊ exaltatõis ſcẽ
crucis: ſemp quattuoꝛ tpa ce
lebꝛãt. Quãdocũqꝫ feſto ꝺ eſt
aliqd pprius: p illo recurrat
ad cõe ſctõꝝ. Si feſtũ hũs vi
giliaꝫ veniat die lune: officiũ
vigilie fiat ſabbato pcedẽti
In vigilijs in quibus ieiuniũ
celebꝛamus: miſſa fit de vigi
lia Et ſi feſtum ſit fit cõmemo
ratio de feſto: niſi eſſet feſtum
ſolemne. tũc. n. dicitur pꝛima
miſſa de feſto: ſecũda de vigi
lia. Notandum φ qñcunqꝫ
ĩ matutinis fit de aliquo feſto
aliqua cõmemoratio ſpãlis: ꝺ
eodem fit commemoꝛatio in
miſſa: niſi in ipſo ſpãlis miſſa
celebꝛet. Qñcunqꝫ **Te deum
laudamus.** Dicitur in matuti
nis. **Gloꝛia ĩ excelſis deo.** Et.
Ite miſſa eſt. Dicũt ad miſſã
illius officiũ tantũ vnde facte
ſũt matutine ⁊ nõ alias niſi in
cena domini ⁊ ſabbato ſãcto
Tres oꝛationes tm̃ dicuntur ĩ
miſſa conuentuali niſi aliqua
die occurrent plures neceſſa
rio dicẽde. In duplici vero fe
ſto dicitur vna oꝛõ tm̃. niſi vbi
vitari nõ põt: qñ occurrũt p
pꝛie dicende. Oꝛo. **A cunctis
nos q̃s dñe mentis ⁊ coꝛpis.**
Dicit in miſſa cõuentuali tã
ĩ ferialibus diebus q̃ꝫ dñicis
⁊ feſtiuis a feſto purificatiõis
vſqꝫ ad dñicam de paſſione ⁊
ab octaua pẽth. vſqꝫ ad aduẽ
tuꝫ: exceptis feſtis duplicibꝰ
in quibus nõ dicitur nec pali
quas octauas: nec ĩ vigilijs q̃
ieiunãt: nec in diebus in qbꝰ
ſufficiunt ppꝛie cõmemoꝛatio
nes: nec ĩ feſto beati petri apo
ſtoli: nec ĩ miſſis beate marie
v̾ginis. **Alia.** non cantat ad
miſſã a ſeptuageſima vſqꝫ ad
ſabbatũ ſcm̃ nec ĩ vigilijs: p
ter vigilias paſche ⁊ pẽth. ⁊
natitatꝭ dñi ſi venerit ĩ dñica
nec cãtat ĩ feſto inocentũ: niſi
venerit ĩ dñica nec in q̃ttuoꝛ
tpibus aduẽtus: ⁊ mẽſis ſeptẽ
bꝛis. Alijs ãt tpibus ſp cãtat.
Alia. Credo in vnum deum.
Dicit oĩbus diebus dñicis to
tius anni etiam ſi de feſto fiat
miſſa ad pꝛimaꝫ miſſaꝫ de no
cte natiuitatis dñi ⁊ ad oẽs ali
as miſſas illius diei. ⁊ deĩn
ceps per totã octauã ⁊ in oc
taua beati ioãnis euangeliſte
in epiphania per totam octa
uam: in cõuerſione ſci pauli: ĩ
purificatõe beate marie: ĩ an
nũciatiõe eiuſdẽ. in cathedꝛa

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ſancti petri. feria quīta ī cena dñi: in reſurrectiōe dñi: ꝛ per octauam. in feſto aſcēſiōis ꝛ ꝑ octauā. in penth. ꝛ ꝑ octauā in feſto corpis xp̄i ꝛ ꝑ octauā in feſto ſancti ioannis añ portā latinam: in feſto apoſtolorum petri ꝛ pauli: ꝛ ꝑ octauā in oct. bti ioānis baptiſte pro eo ꝙ eſt īfra octauā apoſtoloruꝫ: in feſto viſitatiōis beate marie: ꝛ ꝑ octauā in feſto ſcti petri ad vincula: in aſſūptiōe beate virginis ꝛ per octauā: in octaua ſcti laurētij ꝑ eo ꝙ venit īfra octauaꝫ btē virgis in natiuitate btē virgis ꝛ per octauam: in feſtiuitatibꝰ ſācte crucis: in feſtiuitatibꝰ angelorum. in feſto oīuꝫ ſanctoꝝ: in oībus ſolēnitatibus duodeci apl̄oꝝ ꝛ euangeliſtaꝝ ꝛ ſācti barnabe: ꝛ quatuor doctoruꝫ in omnibꝰ conſecrationibus eccleſiaꝝ ꝛ altariuꝫ: ꝛ in feſto illius ſancti: vel ſācte cui ſpecialiter dedicata eſt eccleſia communiter dici conſueuit.

Paratꝰ ſacerdos cū itrat ad altare dicat ℣ Introibo ad altare dei. ℟ Ad deū qui letificat iuuentutē meā. ps Judica me deus Totū cū Gloria pr̄i Et Sicut erat. Deīde repetit. ℣ Introibo ad altare dei. ℟ Ad deū q letificat iuuētutē meā ℣ Adiutoriū noſtrū in nomine dñi. ℟ Qui fecit celū ꝛ terrā. Deinde facit ꝯfeſſionē ꝛ abſolutionem. Ex hinc dicit. ℣ Deꝰ tu cōuerſus viuificabis nos ℟ Et plebs tua letabitur in te. ℣ Oſtende nobis domine miſericordiā tuā ℟ Et ſalutare tuū da nobis. ℣ Dñe exaudi orationem meā. ℟ Et clamor meꝰ ad te veniat. ℣ Dominꝰ vobiſ. ℟ Et cū ſpū tuo. Oro

Aufer a nobis q̄ſumꝰ dñe cunctas iniq̄tates noſtras vt ad ſancta ſcōꝝ puris mereamur mentibus introire: per xp̄m dñm no. ℟ Amē. Poſtea iclinatus dicit ſecreto hāc orōnē

Oramus te dñe per merita ſcōꝝ tuorum: quoꝝ reliquie hic ſunt: ꝛ oīum ſanctoruꝫ: vt indulgere digneris omnia peccata mea. Amen.

Qua completa aſcēdit ad altare ꝛ deoſculās illō: accipiēſ ꝙ thuribulū a diacono icēſat altare: ꝛ reddito thuribl̄o diacono: ꝑlegit introitū cū miniſtris deinde dicit quando dicendum eſt.

Gloria in excelſis deo. Et i terra pax hominibus bone voluntatis Laudamus te. Benedicimꝰ te. Adoramus te. Glorificamus te. Gratias agimus tibi ꝓpter magnam gloriam tuā.

Dn̄e deus rex celeſtis de⁹ pa/
ter om̄ipotens. Dn̄e fili vni/
gēite ieſu xp̄e. Sp̄us ⁊ alme
orphanoꝝ paclyte. Dn̄e de⁹
agn⁹ dei fili⁹ p̄ris. Primogēi
tus marie v̄gis m̄ris. Qui tol
lis pctā mūdi miſerere nobis.
Qui tollis pcā mūdi ſuſcipe
dep̄cationē n̄ram. Ad marie
gl̄iaz. Qui ſedes ad dexteraz
p̄ris miſerere nob̄. Qm̄ tu ſol⁹
ſcūs. Mariā ſctificās. Tu ſo
lus dn̄s. Mariā gubernans.
Tu ſolus altiſſim⁹ Mariā co
ronās. Jeſu xp̄e: cū ſcō ſpū in
gl̄ia dei p̄ris Amē. Quo fini
to an̄q̃z dicat. Dn̄s vobiſcū.
Oſculat̄ altare ī medio. In fi
ne ḡdual̄ aut all'a Aut tractus
iclinat ſe diacon⁹ coraz altari

Munda ⁊ dic̄ hāc orōnē
cor meū ac labia mea
op̄s de⁹: q̄ labia eſaie pph̄ete
calcl'o mūdaſti ignito: ita me
tua ḡta miſatiōe dignare mū
dare: vt ſcm̄ euāgeliū tuū di/
gne valeā nūciare. Per xp̄z.
Amē. Dcā orōne ⁊ accepto te
xtu iclinat ſe ſac̄rdoti celebra
turo: ⁊ petit bn̄dictōez dicēdo
Jube dōne bn̄dicere. Tūc dicit

Dominꝰ ſacerdos Dño
ſit ī corde tuo: ⁊ ī labijs
tuis: vt digne ⁊ cōpetenter an
nūcies euangelium ſuū. Cō/
pleto euāgelio dicit ſacerdos

Credo in vnū deū p̄rem
oīpotētē factorem celi ⁊
terre: viſibiliū oīuz ⁊ iuiſibi/
liū. Et ī vnū dn̄m ieſū xp̄m:
filiū dei vnigenitū. Et ex p̄re
natū an̄ oīa ſcl'a. Deū de deo
lumē de lūie deū verū de deo
vero. Genitū nō factū ꝯſub/
ſtātialē p̄ri: p quē oīa facta ſūt
Qui ꝑpter nos hoīes: ⁊ ꝑ/
pter n̄raz ſalutē deſcēdit d̄ ce
lis. Et īcarnat⁹ ē de ſpū ſcō:
ex maria v̄gie: ⁊ hō factus ē.
Crucifixus ēt ꝓ nob̄: ſub pō
tio pilato: paſſus ⁊ ſepult⁹ ē.
Et reſurrexit tertia die: ſm̄
ſcriptnras. Et aſcēdit in ce/
lū: ſedet ad dexteraz p̄ris. Et
iteꝝ vētur⁹ ē cū gl̄ia iudicare
viuos ⁊ mortuos cui⁹ regni
nō erit finis. Et in ſpm̄ ſcm̄
dn̄m ⁊ viuificātez q ex p̄re fi/
lioq; ꝓcedit. Qui cū p̄re ⁊ fi
lio ſimul adorat̄ ⁊ ꝯglorifica
tur q locut⁹ ē p ꝓphetas. Et
vnā ſcāz catholicā ⁊ apl'icaz
eccl'iaz. Cōfiteor vnū baptiſ
ma in remiſſionē pctōꝝ. Et
expecto r̄ſurrectionē mortuo
rū. Et vitā vēturi ſcl'i. Amē
Qn̄ ſacerdos offert hoſtiā ſu
ꝑ altare dicit hanc orationez.

Suſcipe ſcē p̄r op̄s eter/
ne de⁹ hāc imacl'atā ho
ſtiā quā ego idign⁹ famulus
tu⁹ offero tibi deo meo viuo ⁊

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN